

ÜLKEMİZDE

GENÇLİK

HAFTALIK GENÇLİK DERGİSİ

SAYI: 3 25 Kasım 1999 FİYATI:250.000 TL. (KDV DAHİL)

Bu Memleket Bizim

KATİL CLINTON

ÜLKEMİZDEN DEF

DEVLETİ DEVLETİ ÖĞRE

Gençlikte bu hafta

EMPERYALİZM	3-4
ŞU AGİT DEDİKLERİ	5
MECLİSLERDEN	6
OKULLARDAN	7
HABER-YORUM	8-9
6 KASIM	10-13
HABER-YORUM	14
TEKNOKENT	15
BASKIN	16-17
LİSELİLER	18
FELSEFE	19
ÇİFTLİKLERLE	20-21
BÜYÜTEÇ	22-23
SPOR	24
ÖYKÜ	25
KÜLTÜR-SANAT	26

**GENÇLİK
GELECEKTİR.
GELECEĞİ, KENDİ
ELLERİMİZLE
YARATALIM!**

VATAN HAINI

"Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala.

Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet.

Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala"

Bir Ankara gazetesinde çıktı bunlar, üç sütun üstüne, kapkara haykıran puntolarla,

bir Ankara gazetesinde, fotoğrafı yanında Amiral Vilyamson'un

66 santimetre karede gülüyor, ağzı kulaklarında, Amerikan amirali

Amerika, bütçemize 120 milyon lira hibe etti, 120 milyon lira.

"Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz, dedi Hikmet

Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala."

Evet, vatan hainiyim,

siz vatanperversiniz, siz yurtseversiniz, ben yurt hainiyim, ben vatan hainiyim.

Vatan çiftliklerinizse,

kasalarınızın ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,

vatan, şose boylarında gebermekse açlıktan,

vatan soğukta it gibi titremek ve sıtmadan kıvrılmaksa yazın,

fabrikalarınızda al kanımızı içmekse vatan,

vatan tınaklanırsa ağalarınızın, vatan, mızraklı ilminhalse, vatan, polis

copuysa,

ödeneklerinizse, maaşlarınızsa vatan, vatan, Amerikan üsleri, Amerikan

bombası,

Amerikan donanması topuysa,

vatan kurtulmamaksa kokmuş karanlığınızdan,

ben vatan hainiyim.

Yazın üç sütun üstüne kapkara haykıran puntolarla:

Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hala.

Nazım HİKMET

DÜNYANIN VE GENÇLİĞİN ÜZERİNE ÇÖKEN KARABASAN EMPERYALİZM

“Emperyalizm sözcüğünü kimi zaman uluslararası savaşlarda kimi zaman devrimcilerin ABD vb.’ne karşı yaptıkları protestolarda kimi zaman da dizginsiz bir sömürden bahsedilirken duymuşuzdur. Hemen birçok konuda karşımıza çıkan bu tanımlamanın kullanıldığı yerlerin çokluğu aslında emperyalizmin ne kadar önemli bir sorun olduğunu göstermektedir. Bunun yanında gerek ülkemizde gerekse de dünyayı ilgilendiren birçok haberde emperyalizmle, ABD vb. ile karşılaşmamak mümkün değildir. Kısacası emperyalizmin her işte parmağı vardır ve hayatımızda böylesine geniş bir yer tutmaktadır.

Biraz önce de bahsettiğimiz gibi emperyalizm, dizginsiz bir sömür biçimidir. Ulusal, ahlaki, sosyal neredeyse bütün yasaların geçersiz sayıldığı, tek kuralın “kuralsızlık” olduğu bir sistemdir. Temelinde ekonomik egemenliğini ve varlığını büyütme olduğu için siyasi, askeri, kültürel anlamda da birçok saldırıda bulunmaktan geri durmaz.

Amaç bu olunca sömürülecek ülkenin yaşayacağı işsizlik, yoksulluk bunların yol açacağı toplumsal ve ahlaki sorunlar umurlarında değildir.

Emperyalist ülkeler, devasa boyuttaki ekonomik varlıklarını sürekli hale getirebilmek için yeni pazarlara, yeni müşterilere, yeni kaynaklara, yeni egemenlik alanlarına mecburdur. Böyle bir işleyiş ise elbette kendisiyle bağımlılık ilişkileri geliştirecek ve bütün konularda kendilerine tabi olacak uşaklar bulmayı, yaratmayı gerektirmektedir. Hazır olanlar yoksa da bu ülkelerin geri kalmışlıklarından, az gelişmişliklerinden faydalanarak, uygun koşullar yaratılarak hazır hale getirilmektedir.

Bağımlılık ilişkilerine ülkeler özellikle İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra çeşitli anlaşmalarla işgal edilerek bağımlılık ilişkilerine dahil edilmişlerdir. Bu tür anlaşmaların mimarı olan ABD başkanlarının isimleriyle anılan “doktrinler” (Truman Doktrini vb.) “az gelişmiş ülkelere ekonomik yardım ve bu ülkelerdeki ABD çıkarlarının korun-

ması için gerekli önlemlerin alınmasını” öngörüyordu.

Ekonomik yardımlar çoğunlukla sermayeye muhtaç ve kendi başına birşey üretemeyen ekonomik sistemlere sahip ülkelere borçlar ve krediler verilerek yapılıyordu. “Hayrına” verilmeyen bu borçların faizlerinin ödenmesi bile on yıllar sürüyorken, böylece eli ayağı bağlanmış bir ülkenin kendi başına ulusal, bölgesel veya dünya çapında emperyalizmden bağımsız bir politika izlemesinin de önüne geçiliyordu. Üstelik kaz gelecek yerden tavuk esirgemeyen ve kredi üstüne kredi veren bu emperyalist devletler, ülkelerin siyasi ve askeri güçlerini de temel politikalar ve kaynaklar anlamında da denetimine alarak çıkarlarının garantisini sağlıyorlardı.

Örneğin kendi ülkemizi düşünelim. Yıllarca süren savaşlardan sonra bağımsızlığını kazanmış ancak kendi başına bir güç olamadığı için uzun yıllar ulusal bir sanayi yaratılmaya çalışılmasına rağmen özellikle 1940’lı yıllar da bağımlılık ilişkilerine girilmiştir. Bu günden sonra enflasyon artışı, işsizlik, ABD filoları, kültürel yozlaşma ve bağımlılık ilişkilerinin koparılmasını isteyen bunun için mücadele eden devrimcilere karşı yapılan katliam ve çıkarların garantisini pekiştiren darbeler peşi sıra gelmiştir. Kısacası ülkelerin ve halkların kaderlerini emperyalizmle olan ilişkilerinin yoğunluğu, biçimi belirler hale gelmiştir.

Emperyalizm, işsizliğin yoksulluğun kaynağı ve büyüme nedenidir. Çünkü bu sistemde halkın değil tekellerin ihtiyacı için üretim vardır. Herkese değil en iyiyi en ucuza yapabilecek olana iş vardır. Bu sistemde insanların ihtiyaçları değil tüketim temelinde şekillenmiş isteklerin karşılanması esastır. İçmek için ayrılmayanların tah-

terevanla çeşmeye gittikleri bir tablo doğal hale getirilmiştir. Borçların, faizlerin ödenmesi için temel gelir kaynağı halkın emeği ve ödeyeceği vergilerdir. Emperyalizm, kültürel yozlaşmanın, toplumsal değerlerin dejenerasyonunun ve yok olmasının nedenidir. Çünkü emperyalizm halka yabancıdır. Halkın paylaşımcı, dayanışmayı esas alan, dürüstlüğü ve namusu koruyan değerleri yerine daha fazla tüketim, daha fazla aç gözlülük, milyonlarca kişinin işsiz olduğu bir ülkede iş bulabilmek ve bulduğunu kaybetmemek için olmadık ayak oyunları, aşağılaşmalar, yanındaki ni ihbar eden ve kendi başarısını başkasının başarısızlığında bulan insanlar yaratmak, kendine ve bir birine güvensiz (ama devlete güvenen) kişilikler yaratmak bu yaşam biçimini tüm halka yaymak amaçlanmaktadır. Halkın aynı şeye üzü- lüp, sevinebilen birliğinin parçalanması, güçsüzlük demek olacağından emperyalizm, bunu da sağlamak için elinden geleni ardına koymamaktadır.

Emperyalizm, halkların düşmanıdır. Özellikle Balkanlar ve Kafkaslar'da yaşanan savaşlar göstermiştir ki; hakimiyet alanını genişletmek isteyen bu devletler, milliyetçilik temelinde halkları birbirine karşı savaştırmak, güçsüz düşen ülkeleri denetim altına almaktan geri durmazlar.

EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ GENÇLİĞİN EN BÜYÜK DÜŞMANIDIR

Kendimizi halkımızın diğer kesimlerinden ayrı düşünemeyiz. Aynı ülkede yaşıyor, aynı yoğunlukta saldırılara uğruyoruz ve aynı **geleceksizlik** tehlikesiyle yüzyüzeyiz.

Gelecek düşlerimize karabasanlar giriyor. Çünkü bizi nasıl bir geleceğin beklediğini biliyoruz. En basitinden kendi ailemizi düşünelim. Genişliği acılarıyla sınırlanmaya çalışılan dünyaları olan ana babalarımız var. Aynı şekilde bizim de ufkumuz iş kaygısıyla, not kaygısıyla vb. sınırlanmak isteniyor. "İnsan, insanın kurdudur" mantığıyla yetiştiriliyoruz. Bireycilik ve kendini düşünmenin hakim davranış biçimi olması amaçlanıyor. Dolayısıyla güvensiz ve paranoyak bir gençlik yaratılmak isteniyor. Oysa

bizler kendi mutluluğumuzu başkalarının mutsuzluğunda görecekssek bu "mutsuzlar" ve "mutsuzluğu için çalışacaklarımız" yanımızda, okulumuzda, mahallemizdeki insanlar, yani acılarını paylaştığımız insanlar değil, bize bu acıları yaşatanlar olmalıdır. Yani bizden olmayanlar...

Bugün üniversiteler, ülkemizde işsizliği gizleyen birer maske işlevini yerine getirmektedirler. Ülkemizde milyonlarca işsiz vardır. Okullarımızda on milyondan fazla öğrenci okumaktadır. İlkokul çocuklarının da çalıştırıldığını düşünerek-hadi iyimser bir rakam söyleyelim- 7-8 milyon insanın okullar da meşgul edildiğini söylersek yanlışmayız. Bu rakam, Türkiye'nin çalışan nüfusunun kaçta kaçındır?

Okullarımızı ve dersleri düşünelim. Hangimiz bağımsızlıkçı bir eğitim verildiğini söyleyebiliriz. Sözel dersler ezberci, on yıllardır aynı satırların yazdırıldığı, bizi sorgulamaya toplumsal ve ekonomik gelişmeleri anlamaya yönelten değil demagojik söylemleri kabul lenmemizi isteyen içeriktedirler. Örneğin Kurtuluş Savaşı'nın anlatıldığı bir tarih dersini düşünelim. Hangi öğrenci bu derste anlatılanlarla "ülkemiz emperyalist işgal altında tekrar yapabiliriz, yeniden kurtuluş savaşı verebiliriz, biz halkız" diyebilir? Hiçkimse. Çünkü bizlere bu önemli savaşın, bir halkın nasıl büyük bir güç olabileceğini gösterdiği anlatılmaz.

Gençlik heyecanımız ve coşkumuz, bir yarış atının kalp atışlarına, hızına benzetilmek isteniyor. Sırtındaki binici için çarpan bir kalp, üstüne bahis oynayanların kazanması için koşan bacaklar ve başkalarının varlıklarının büyümesi için dökülen terler... İşte "ideal" bir gençlik. Savaşlara yollanan ve halkı için değil, halkların katili olan emperyalizm ve onun tetikçisi için ölen bir gençlik...

Devletin ne, halkın kim, dünyanın neden

böyle olduğunun bilincine bir türlü varamayan ve bunun yerine herşeyi varolduğu gibi kabullenen bir gençlik...

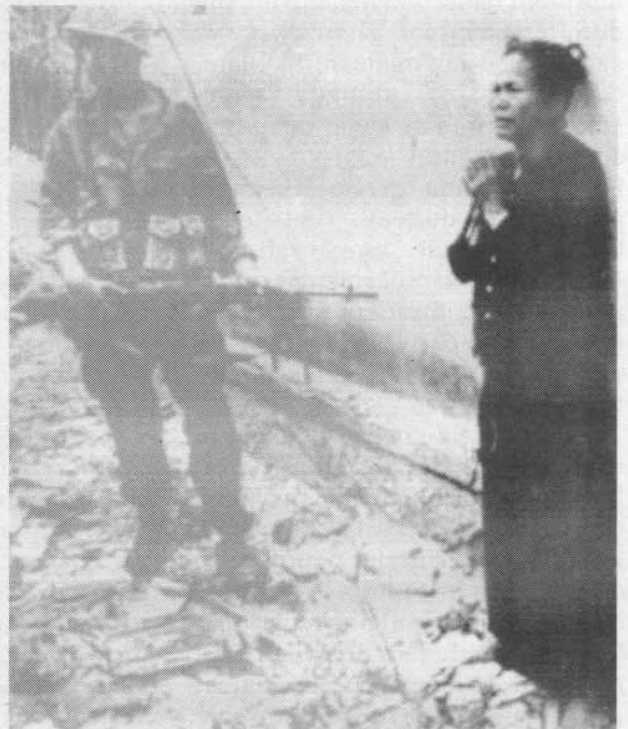
Eğitim sürecini, halkının mutluluğu için üretim yapacağı bir sistemin coşkusuyla değil "bir şirkete nasıl kapak atarım?" kaygısıyla sürdüren ve bitiren bir gençlik...

Nasıl devasa bir güç olduğunun farkına varamayan, yalnızlığa itilmiş ve bu haliyle halkı için değil emperyalistler için gelecek olan bir gençlik...

İşte emperyalistler için ideal gençlik budur. Oysa, halk için öğrenen, bilgisini halkın mutluluğu için pratiğe döken bir gençliktir, **HALKI İÇİN GELECEK OLAN GENÇLİK...**

Onurunu, namusunu, ahlaki tüm değerleri herşeyin, tüm bağımlılık ilişkilerinin üstünde tutandır. Vatanını ve halkını uğrunda ölesiye sevendir. Kendi mutluluğunu, halkının mutluluğu ve kurtuluşunda görendir. Duyguları en temiz en yoğun yaşıyandır.

Bir yanda milyonlarca insanın katili, milyarlarcasının işsiz ve yoksul kalmasının nedeni olan emperyalizm ve niyetler ne olursa olsun karşı çıkmayarak onun yaptıklarının kabulü, yapacaklarının garantisi olacak bir gençlik; diğer yandan "DEFOL!" diyecek kadar cüretli, defedecek kadar cesur bir gençlik.

Günlerdir ülke gündemini meşgul eden bir olayı yaşıyor ülkemiz. Kısa adı AGİT olan, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı Toplantısı'nın İstanbul'da yapılacağını haftalarca öncesinden basından duymaya başladık. Haberlerde, hummalı bir çalışma yapıldığı gözleniyordu. Oteller hazırlandı, yollar kapatıldı, okullar tatil edildi. Sokak köpeklerini dahi etkiledi bu hazırlıklar. En büyük hazırlıklar ise tabii ki en büyük efendi Clinton için yapıldı. Kalacağı otellerdeki işçilerin bile geçici olarak işten uzaklaştırılmasını sağlayan bu hazırlıklar, İstanbul'da yaşayanlar içinse tam bir işkenceye dönüştü. Kısaca ülkede bu olay "gündemin baş köşesine" oturdu.

Tabii öyle es geçilecek bir olay değildi bu. Ülkemizden maddi manevi "yardım"larını esirgemeyen en büyük müttefikimiz (siz bunu efendimiz anlayın) ABD'nin başkanı Clinton başta olmak üzere 54 ülkenin devlet ve hükümet başkanları toplanacaktı İstanbul'da. Toplanacak ve çıkar kavgalarını nasıl çözebileceklerini tartışacaklardı. Bundan iyi misafirperverliğimizi gösterebileceğimiz bir fırsat olabilir miydi hiç? Depremden zarar görenler çadır için yollara dökülürken, milyarlarca lirayı Clinton'ın golf oynaması için harcamalı, zirveye katılanları ağırlamalıydık.

Tabii ki buna karşı çıkan, yanlış bulanları unutmadan. Bunun için onlarca gazete bürosu, ev, demokratik kurum basıldı; onlarca insan gözaltına alındı.

Dergimiz de bu saldırı furyasında talan edildi. Hiç bir muhalif sese tahammülü olmayanlar kanunsuz bir şekilde kapılarımızı kırarak büromuza girdi ve iki çalışanımızı döverek gözaltına aldı. Yani efendilerine hiç bir sorun olmadığını göstermek için ne gerekiyorsa yaptılar.

Peki nedir bu AGİT? Kim ne zaman, ne için kurmuştur? Bu toplantının amacı nedir?

AGİT'in temelleri 1970'lerde başlayan, Avrupa ülkelerinin "güvenlik ve işbirliğini" geliştirmek için yaptıkları konferanslara dayanır. O tarihlerde Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansları (AGİK) adı verilen bu toplantıların asıl amacı bağımsız olan ve bağımsız olmak için mücadele eden ülkelere karşı sömürgeleştirme politikalarını daha iyi uygulayabilmektir. Bu politikalarına en önemli engel olan Avrupa'daki sosyalist ülkelerin 80'lerin sonunda "yıkılmasından" sonra daha da cüretlenerek 1992'de AGİT'i kurdular. Bu teşkilat, Yeni Dünya Düzeni denilen, aslen dünya halklarını baskı altına alıp sömüren sistemin kurumlaşması ve aralarındaki sorunların çözüme ulaştırılacağı bir platform görevi görecekti.

Bütün bunlar yapılırken halkların

gözünü boyamak, kendilerini meşurlaştırmak için "demokrasi", "barış", "adalet" gibi söylemler kullandılar. ABD ve Kanada'nın kurucu üyeleri olduğu, bugün 55 ülkenin katıldığı bu teşkilat, düzenli olarak yaptığı toplantılarla dünya halklarına karşı yapacakları saldırılarda nasıl işbirliği yapacaklarını karar altına aldılar. Ayrıca aralarındaki çıkar kavgasının yarattığı sorunları çözmeye çalıştılar bu platformda. İstanbul'da yapılacak bu toplantıda

önde gelen emperyalist devletlerin çıkarları doğrultusunda sömürdükleri ülkelerin arasındaki "sorunlar" çözülecek, halkları baskı altında tutup daha fazla sömürmek için işbirliği geliştirilecektir. Bugün ülkemizi yönetenler, uluslararası sömürü çarkındaki yerlerini pekiştirip efendilerine sadakatlerini göstereceklerdir. Ortadoğu ve Kafkaslar'daki petrol ve doğalgazın paylaşılmasındaki sorunlarda ABD'nin çıkarları doğrultusunda rol alıp, pastadan paylarını alacaklardır. Yani yaptıkları hiç bir şey halkın çıkarına olmayacaktır.

ABD'nin ve diğer emperyalist devletlerin politikaları ülkemiz gençliğini de etkilemektedir ve etkileyecektir. IMF'nin düzenlediği bütçelerde eğitime ayrılan pay gün geçtikçe azalmakta, yatırım politikaları üniversite mezunlarını işsiz bırakmaktadır. Okulların özelleştirilmesi, tek tip öğrenci yaratılması, eğitimin her geçen gün bilimsellikten uzaklaştırılması gibi emperyalist çıkarlara hizmet eden politikalar karşı sessiz kalmamak artık bir gereklilik olmuştur. İnsanca, onurlu bir şekilde yaşamak, bilimsel bir eğitim, bağımsız demokratik bir üniversite ve ülke isteyen tüm gençlik biraraya gelip bu duruma karşı sesini yükseltmelidir.

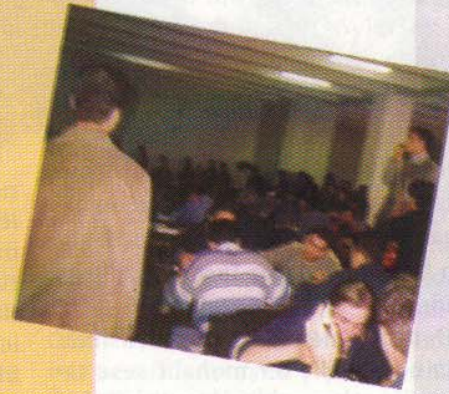
Unutmayalım ki biz sessiz kaldıkça bu politikalar sürecek, biz sustukça bunlara yenileri eklenecektir.

İSTANBUL

✓İTÜ Konservatuar bölümü öğrencileri çalışmalarına 1 Ekim Cuma günü başladı. Öğrenciler okula yeni kayıt olan arkadaşları için hazırladıkları "Okulumuzu Tanıyalım" broşürlerini dağıttılar, birlikte sohbet ettiler.

✓İTÜ öğrencileri okulda meclisler ile ilgili masa açarak çalışmalarına devam ettiler. 11 Ekim Pazartesi günü Maçka Hazırlık Binası'nda açılan masada "50 Soruda Öğrenci Meclisleri" broşürü ve meclislerle ilgili anketler yer aldı. Bir hafta boyunca açık kalan masada 100'e yakın broşür dağıtıldı, yaklaşık 150 öğrenciyle anket yapıldı.

✓21 Ekim Perşembe günü İTÜ Maslak Kampüsü'nde Öğrenci Meclisi Kulübü tarafından tanışma çayı düzenlendi. Öğrenciler okullarındaki sorunları ve meclisleri nasıl hayata geçirebileceklerini tartıştılar.

✓4 Kasım Perşembe günü İTÜ Maçka Kampüsü öğrencileri yemekhanede bir çağrı metni okuyarak öğrencileri 5 Kasım'da boykota çağırdılar.

✓Yıldız Teknik Üniversitesi öğrencileri ilk olarak okula yeni gelen öğrencilere yönelik "Okulumuzu Tanıyalım" broşürleri dağıttılar. Bu sayede yeni gelen öğrencilerin okula yönelik kimi merakları giderilmeye çalışıldı.

✓Ardından "YÖK ve UYGULAMALARINA GÜLÜYORUZ" başlıklı bir karikatür sergisi okulun her kampüsünde ser-

gilendi. Karikatür sergisinin yanına kurulan tanıtım masalarında Öğrenci Meclisleri öğrenci gençliğe tanıtıldı.

Tanıtım masalarında yürütülen anket çalışması ve karikatür sergisi YTÜ öğrencileri tarafından ilgiyle karşılandı.

ÇANAKKALE

✓18 Mart Üniversitesi'nde de Öğrenci Meclis Girişimi'nin etkinlikleri yaklaşık 40 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen piknikle başladı.

✓Çalışmalara, Öğrenci Meclisleri hakkında 500 kişiyle yapılan anketlerle devam edildi. Aynı zamanda Öğrenci Meclisleri'ni kitlelere tanıtmak için tanışma çayı organize edildi. Öğrenciler tanışma çayında Öğrenci Meclisleri'nin ne olduğunu, neyi hedeflediğini ve nasıl işleyeceğini tartıştılar.

BURSA

✓23 Ekim Cumartesi günü, Uludağ Üniversitesi öğrencileri tarafından, yeni gelen öğrencilerle tanışmak, konuşmak ve sorunlarını tartışmak amacıyla bir çay düzenlendi. Sohbet sonunda öğrenciler yeni bir buluşma için sözleşerek programı bitirdiler.

ANTAKYA

✓9 Ekim Cumartesi günü Antakya'da tanışma çayı düzenlendi. Tanışma çayına Eğitim Fakültesi, Ziraat Fakültesi, Antakya M.Y.O. ve Reyhanlı M.Y.O.'ndan 100'ün üzerinde öğrenci katıldı. İlk defa böyle bir etkinliğin yapılması öğrenciler tarafından olumlu karşılandı.

✓Bu etkinliğin ardından öğrenciler 16 Ekim Cumartesi günü Antakya'nın tarihi ve turistik yerlerine gitmek için gezi düzenlediler.

ÖĞRENCİLER BURADA SORUMLULAR NEREDE?

Zeynep Kamil Sağlık Meslek Lisesi (Z.K.S.M.L.) olarak açılan okul 1993-94 eğitim yılında ön lisans düzeyinde eğitime geçmiş daha sonra da Marmara Üniversitesi Zeynep Kamil Sağlık Yüksek Okulu olarak lisans programına dahil edilmiş. Sağlık meslek lisesi binasının yüksek okul olduktan sonra 20 yıl kullanılabileceği eğer gerekirse bu sürenin daha da uzatılacağı söylenmiş. Lise öğretmenlerinin üniversitelerde ders verme yetkileri olmadığı halde Marmara Üniversitesi Z.K.S.Y.O'na hiç öğretim elemanı taban kadrosu verilmemiş ve lise öğretmenleri derse girmeye başlamıştır. 1 Kasım 1999 tarihinde İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nce, bu öğretmenler de projelerde çalıştırılmak üzere geri çağırılmış dolayısıyla çoğu dersler boş geçmeye başlamıştır. Üstelik İstanbul İl Sağlık Müdür Yardımcısı okula gelerek öğrencilere "sizi on gün içinde okuldan atacağım" tehdidinde bulunmuştur. Tüm bu gelişmelere ek olarak Zeynep Kamil Hastanesi yetkilileri tarafından kalorifer vanaları kapatılarak soğuk da bir baskı aracı olarak kullanılmaya çalışılmıştır. Bunun üzerine Z.K.S.Y.O öğrencileri okulda bir basın açıklaması yaparak: "Bizler toplumların gelişmişlik düzeyini gösteren ve ülkemizde olması gerekenin çok üstünde olan ana ölüm hızı ve bebek ölüm hızımızın düşürülmesi toplum ve aile merkezli doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası dönemlerde kadın ve çocuğunun sağlığının korunması, geliştirilmesi ve yükseltilmesinin lisans düzeyinde kesintisiz demokratik, çağdaş, bilim-

sel ve analitik düşünce yapısına sahip lisans mezunu ebeler ile sağlanacağı inancıyla buradayız. Bununla beraber bu ideali ve inancı bizimle paylaşmayan çağdışı beyinlerin eğitim ve sağlık konularındaki yetersizliklerini ve kötü niyetlerini görebilmekteyiz" denildi.

Bunun yanı sıra okul kantinin olmaması, gerekli araç gereçlerin olmaması, hiçbir sosyal aktivitenin olmaması gibi sorunlarla karşılaşıyorlar. Öğrenciler tüm bu sorunlara karşı yaptıkları basın açıklamasında: "Bu zamana kadar süregelen niteliksiz eğitim ve sağlık sisteminin kurbanları olmayacağımız konusundaki kararlılığımızı göstermek ve kararlılığımızın bu niteliksizliğin sorumlusu at gözlüğü takmış basiretsiz yöneticilerin, çağdışı beyinlerin karşısında devam edeceği mesajını ilgili adreslere göndermek istiyoruz" diyerek "Eğitim Hakkımız Engellenebilir" ve "Öğrenciler Burada Sorumlular Nerede" sloganları atıldı. Yoğun "güvenlik" önlemlerinin alındığı eylem saat: 13.15'de başlayıp 13.30'da sona erdi.

Marmara Üniversitesi Zeynep Kamil Sağlık Yüksekokulu'nda yaşanan bu sorunlarla ilgili yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

-Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Adım, Neslin Gökmen. Marmara Üniversitesi Zeynep Kamil Sağlık Yüksekokulu'nda okuyorum.

-Bir öğrenci olarak okulunuzdaki sorunlarla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Okulu kazandığımda buraya sağlık liselerinden gelen öğretmenlerin geleceğini öğrendim. Daha sonra okulumuzda öğretmen kadrosunun bulunmadığını, rektörlük tarafından verilmediğini öğrendim. Binamızda bazı sorunlar var. Hiç bir sosyal faaliyetimiz yok. Mesela en basitinden bir kantinimiz bile yok. Belediye tarafından alınmaya çalışılıyor bina elimizden. Sağlık Bakanlığı tarafından öğretmenlerimiz çekiliyor. Derslerimiz boş geçiyor ve ben karşıdan geliyorum. Yani bir sürü yol parası veriyoruz. Bugün bile boşu boşuna buraya geldim.

-Gün geçtikçe sorunlarınız artıyor. Bunun önüne nasıl gilebilir?

Öncelikle öğrencilerin birlik olması ve öğretmenler başta olmak üzere öğrencilerle beraber harekete geçilmesi ve belirli yerlere duyurulması lazım...

Teşekkürler.

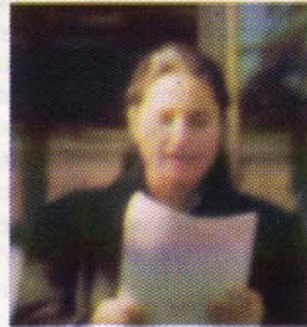
-Bize kendinizi tanıtır mısınız?

İsmim, Berna Özpınar. Marmara Üniversitesi

Zeynep Kamil Sağlık Yüksekokulu 3. sınıf öğrencisiyim.

-Okulunuzun sorunları nelerdir?

En başta derslerimizin ve uygulamalarımızın boş geçmesi. Bunun da sebebi sağlık müdürlüğünce öğretmenlerin geri çekilmesidir. Okulumuzdaki kaloriferler bilinçli olarak kapatılmış ve şu an soğuk sınıflarda ders işlemekteyiz. Kantinimiz yok. Üniversite öğrencisi olduğumuzu hissetmiyoruz.

CLINTON'IN TÜRKİYE GEZİSİ, AGİT ve PROTESTOLAR....

KATİL CLINTON ÜLKEMİZDEN DEFOL!

ABD Başkanı Bill Clinton'ın Türkiye gezisi ve dünyayı katliamlarla kuşatan emperyalist ülkelerin topraklarımızda gerçekleştirdiği AGİT zirvesi, çeşitli halk kesimleri ve öğrenciler tarafından protesto edildi. Bu protestolar, Amerika'ya uşaklıkta sınır tanımayan Susurluk Devleti'nin bekçilerinin saldırısına maruz kaldı. Tüm yurtta gözaltılar, tutuklamalar oldu. Bütün bunlara rağmen ülkenin bağımsızlığından yana olan, anti-emperyalist çevreler tarafından yapılan protestolar hafta boyunca sürdü. Gençlik yine bu protestolarda en ön saflardaydı. Ülkemizin birçok üniversitesinde de protestolar yapıldı...

YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

YTÜ' nün Maslak Kampusunda 16 Kasım 1999 Salı günü, AGİT toplantısı ve katil Clinton'ın ülkemize gelişini protesto etmek amacıyla devrimci-demokrat öğrenciler bir forum düzenlediler. Saat 12:30'da alkışlarla başlayan forum, bir öğrencinin konu ile ilgili bir metni kantinde yüksek sesle okumasıyla devam etti. "Katil Clinton Ülkemizden Defol, "Yankee Go Home", "Kahrolsun Emperyalizm, Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye" sloganları ve alkışlarla bitirilen forum, kantinde bulunan öğrencilerce alkışlarla ve sloganlara katılımlarla desteklendi.

İ.Ü. EDEBİYAT FAKÜLTESİ

Devrimci Demokrat Öğrenciler tarafından 16 Kasım Çarşamba günü İÜ Edebiyat Fakültesi'nde, Agit Zirvesi ve Clinton'ın Türkiye'ye gelişine ilgili bir forum düzenledi. Önce alkışlarla yemekhaneye inildi. Yemekhanede bir konuşmayla öğrenciler foruma çağrıldı. Ve daha sonra toplu bir şekilde Hergele Meydanı'na çıkıldı. Burada öğrenciler tarafından yazılan bildiri okundu. Sonrasında ise 50 kadar öğrenci, "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" sloganını atarak ABD bayrağını yaktılar. Gündoğdu Marşını okuyan öğrenciler "Katil Clinton ülkemizden Defol" sloganlarıyla sona erdi. Bu eylem aynı zamanda yıllar sonra Hergele Meydanı'nda yapılan ilk forumdu.

İ.Ü. MERKEZ KAMPÜS

17 Kasım Çarşamba günü İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüsü yemekhanesinde öğrenciler tarafından

bir forum yapıldı. Forum öncesi devrimci öğrencilerce, emperyalizmin, ABD'nin bizi nasıl sömürdüğünü ve bizim buna nasıl karşı durmamız gerektiğini anlatan sınıf konuşmaları yapıldı. Konuşmalar öğrenciler tarafından alkışlandı.

Yapılan forumda öğrenciler; "AGİT toplantısı için ülkemize çekirge sürüsü gibi yığılan bu "insanlara" nasıl davranmalı? Vietnam'da Irak'ta binlerin katillerine, halkların kanını emerek dünyada açlar ordusu yaratarak, ülkemizde yapılan onlarca katliama ve halkımızın çektiği her türlü acının sorulusu halkların katili Clinton ve ABD'dir." şeklinde bir açıklama yaptılar. Daha sonra Amerikan bayrağı yakılarak "Kahrolsun Emperyalizm", "Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye" sloganları atıldı. Dağıtılan bildiriler ile forum bitirildi.

İ.Ü Merkez Kampus

ÖĞRENCİLER KIZILAY MEYDANI'NDAKİ TERÖRÜ PROTESTO ETTİ

ABD başkanı Bill Clinton'ın Türkiye'ye gelişini protesto eden gruba polis saldırdı ve 107 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltılarla ilgili olarak devrimci ve demokrat öğrenciler, 15 Kasım Pazartesi günü saat 18:00'da Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yaptılar. Yapılan açıklamada; "15 Kasım 1999 Pazartesi günü ABD başkanı

Bill Clinton'un Türkiye'ye gelişini ve AGİT Zirvesini protesto eden 107 kişi gözaltına alındı. Biz ülkemizin emperyalizme peşkeş çekilmesini, sömürülmesini istemiyoruz." denildi.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı basın açıklaması "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Clinton Defol Bu Memleket Bizim", "Gözaltılar serbest bırakılsın", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganlarıyla saat 18:10'da bitirildi.

ÖĞRENCİLER "BU VATAN BİZİM" ŞİARIIYLA YİNE KIZILAYDAYDILAR

Ankara'da öğrenciler yıllardır halkları katleden, sömüren, emperyalist ABD'nin başkanı Bill Clinton'ın gelişine ve emperyalist devletlerin ülkemizde yaptığı AGİT zirvesine karşı tepkilerini gösterdiler.

Demokratikleşme ve insan hakları yalanlarıyla daha fazla bağlılık, daha fazla açlık, daha fazla yoksulluk getirecek olan AGİT toplantısı, 700 öğrencinin katılımıyla, 18 Kasım saat 12:30 da protesto edildi. Öğrenciler, ülkemizin emperyalizme peşkeş çekilmesine karşı; "Uyarıyoruz! AGİT halkların açlığıdır. AGİT Zirvesi, tahkimin IMF'nin, mezarda emekliliğin onaylanmasıdır. CIA ajanlarının ülkemizde cirit atması, FBI bürolarının ABD önünde elpençe divan durmalarıdır. Şu anda Çırağan Sarayı'nda halklara karşı yeni saldırı planları yapıyorlar. Efendiler dağılın! Bizler okutmak istemediğiniz öğrencile-

riz. Mezara sokmak istediğiniz emekçileriz. 17 Ağustos'ta, 12 Kasım'da evleri başlarına yıkılan, AGİT'e tonlarca para akıtıran derme çatma cadırlarda yaşamaya mahkum edilen yoksul halkız. **Uyarıyoruz!** Bu ülkenin gerçek sahipleri bizleriz. Dolarlarınızla, markalarınızla defolun gidin! Bu ülke, bu halk satılık değil. Biz okullarımızda YÖK'e, AGİT'e, faşizme, emperyalizme karşı duracağız. Uyarıyoruz! Gençlik bunlara sessiz kalmayacaktır." dediler. Eylem boyunca ellerinde cop ve kalkanlarıyla saldırı hazırlığı içinde bekleyen binlerce polis, kitleyi çembere alarak korkutmaya ve tedirginlik yaratmaya çalıştı.

Eylemde devrimci-demokrat öğ-

renciler imzalı "KATİL CLINTON ÜLKEMİZDEN DEFOL" pankartı ve "IMF, AGİT, TAHKİM, KAHROLSUN EMPERYALİZM" pankartları açıldı. "Halkların Katili Emperyalizm", "Bu Ülke Satılık Değil", "AGİT'e Hesap Verenler Halka Hesap Verecek", "Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız Ya Siz", "Amerikan Uşağı Olmayacağız" sloganlarının atılmasının ardından, Gündoğdu marşını söyleyen öğrenciler, saat 13:00'de gruplar halinde dağıldılar.

BU VATAN KİMİN?

Mustafa Kemal Üniversitesi'nde Devrimci Demokrat Öğrenciler de Türkiye'nin, ABD'nin arka bahçesi olmadığını herkesin bilmesi ve bu çerçevede vatansever, onurlu öğrencilerin duyarlı olması için bir dizi etkinlikte bulundu.

İlk olarak 16 Kasım Salı günü Eğitim Fakültesi ve Meslek Yüksek Okulu'nda Clinton'ın geliş amacını içeren el ilanları dağıtıldı. Ardından, "Bu Vatan Kimin" başlığıyla, üzerinde Clinton'ı ve halkı karşılaştıran kü-

pürlerin bulunduğu pano asıldı. Meslek Yüksek Okulu'nda ÖGB ve okulun sekreteri M.Ali Öner panoyu indirdi. Bir öğrencinin kimliğini alan okul müdürü çalışmayı yürüten öğrencilerle konuştu. 17 Kasım'da da Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi öğrencileri okul önünde saat 12.05' de, ülkemizi işgal eden, dünya halklarını katleden, her türlü ahlaksızlı-

ğın, namusuzluğun, onursuzluğun, zulmün ve yoksulluğun sorumlusu emperyalistlerin başını çeken Clinton ve heyetini protesto ettiler.

"Katil Clinton Ülkemizden Defol" yazılı Devrimci - Demokrat Öğrenciler imzalı pankart açıldı. ABD'nin bekçileri polisler pankartı almak istediler ve hiç bir uyarıda bulunmadan öğrencilere saldırdılar. Öğrenciler slogan atıp direnerek pankartı vermediler. Ancak polisler saldırarak öğrencileri tekme tokat gözaltına aldılar. Öğrenciler bu saldırıya; "Katil Clinton Ülkemizden Defol", "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganlarıyla karşılık verdi. Gözaltına alınan öğrenciler saat 17.00 de adliyeye getirildiler. Adliyede ifadesi alındıktan sonra "polise mukavemetten" tutuklanan öğrenciler, hiç bir meşruluğu olmayan tutuklamanın ardından bir gün sonra itiraz dilekçesi ile serbest bırakıldılar.

5-6 KASIM 1999...

GENÇLİK YİNE BOYKOTTAYDI...

Milyonlarca insanın geleceği ile oynamayı alışkanlık haline getiren, üniversiteleri kışlaya çevirmeye çalışan, her türlü demokratik talebin karşısında olan, tek tip, düşünmeyen öğrenciler yaratmak için politikalar üreten, onbinlerce bilim adamını görevden alan, özel üniversitelere ayırdığı bütçe ile belli bir kesime hitap eden, diğer üniversiteleri birer ticarethane olarak algılayan YÖK, her sene olduğu gibi bu sene de öğrenci gençliğin tepkisi ile karşılaştı. Gençlik aydın olma misyonunu bir kez daha yerine getirdi.

İSTANBUL

Sabahın erken saatlerinde İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'ne giden tüm yollar tutulmuş, polis geçen herkesin kimliğini kontrol edip, üstünü arıyor ve gözünü tutmayanları gözaltına alıyordu. Bu durum Çemberlitaş ile Aksaray'a kadar böyleydi. Beyazıt Meydanı'nı; panzerler, çevik kuvvet otobüsleri, sivil polis otoları ve kaskı, copu, kalkanı, köpekleriyle binlerce polis doldurmuştu. Okulun kapısının önündeki polis yığını okula gelen öğrencilerin içeri girmesini engelliyordu.

Saat 11:30 civarı Vezneciler tara-

findan yaklaşık yüz elli kişilik bir öğrenci topluluğu "Zulme Karşı Direneceğiz", "YÖK'e Hayır" sloganlarıyla yürümeye başladı. Elleri "Madem ki Düşünüyorum Öyleyse YÖK Değilim" ve "Çeçenistan'da Ruslar, Türkiye'de YÖK" pankartlarını taşıyorlardı. Polis, aralarında türbanlı öğrencilerin de bulunduğu kitleyi yürütmeyeceğini ve açıklama yaptırmayacağını söyleyerek öğrencilere saldırdı. Bunun ardından yedi kişi gözaltına alındı.

Daha sonra Öğrenci Kültür Merkezi önünde bir hareketlenme yaşandı. ÖKM önünde bekleyen yaklaşık yüz öğrenci "Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek", "Sokağa, Eyleme, Özgürleşmeye" sloganlarıyla biraraya geldiler. Öğrenciler ellerinde "YÖK ve IMF Politikalarına Hayır, Üniversitelerimizi Sattırmayacağız, 6 Kasım Örgütlenme Platformu" imzalı pankartı ile yürümeye başlayınca polis yığınağı daha da arttı. Kitlenin ön tarafında polislerle konuşan öğrenciler yürüyeceklerini belirttiler. Bunun ardından polis her zamanki tutumunu sergileyerek öğrencilere saldırdı. Burada da yaklaşık 40 öğrenci gözaltına alındı.

Bunların ardından Merkez Binası'ndan çıkan, polis barikadı arasında kalmış olan yaklaşık 60 kişilik grup "Ne İstiyoruz, Özgürlük; Vermeyecekler, Alacağız, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını attıktan sonra Beyazıt Marşı'nı hep bir ağızdan söylediler. Daha sonra okula tekrar

geri döndüler.

Evet, 1999 6 Kasım'ı böyle mi geçmişti? Gençliğin en büyük düşmanı olan YÖK için yaptıkları bitmiş miydi? Polis gruplar halinde otobüslerine binerek alandan ayrılmaya başladı. Ama yine de her ihtimale karşı bir polis yığınağı üniversite önünde bekletiliyordu.

Saat 14:00 civarında "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla öğrenciler ön kapının önünde tekrar toplandılar. "YÖK'e Hayır Devrimci Demokrat Öğrenciler" yazılı pankartın arkasında yerlerini alan öğrenciler "YÖK'e Hayır" yazılı flamaları ellerinde tutuyorlardı. "YÖK'e Hayır" ve "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını atan kitleyi gören biraz ilerdeki polis yığınağı koşarak kitleyi çembere aldı. Hiçbir gerekçe göstermeden çembere aldığı öğrencilere saldıran polis, öğrencilerin "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganıyla karşılaştı. Polise karşı direnen 25 öğrenci gözaltına alındı.

Otobüslere götürülmeden önce üniversitenin girişinde bulunan "Nokta Odası" na götürülen öğrenciler, bu-

İstanbul

rada da dayağa maruz kalarak zorla polis kamerasına çekildiler. Daha sonra da çevik kuvvet otobüslerine bindirilerek İstanbul Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube'ye götürüldüler.

Aynı gün sabah saatlerinde çevreden gözaltına alınarak Beyazıt Polis Karakolu'na götürülen öğrenciler, akşam saatlerinden itibaren serbest bırakılmaya başlandılar. Geri kalan öğrenciler de bir gün sonra çıkarıldıkları Sultanahmet Adliyesi'ndeki mahkeme tarafından serbest bırakıldılar. Ayrıca öğrenciler; Merkez Bina girişinde bulunan, bir çeşit karakol işlevi gören, polislerin gözaltına aldıkları öğrencilere daha rahat işkence yapabilmeleri için yaptırılan "Nokta Odası" için Kemal Alemdaroğlu'na dava açtılar.

ANKARA

Ankara'da da YÖK, öğrencilerin oluşturdukları ortak bir platformla protesto edildi.

Ankara MYO öğrencileri 4 Kasım Perşembe günü derslere girmeyerek, okulda bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "YÖK saldırılarına devam ediyor. Ülkenin asıl sorunlarından uzak, düşünmeyen, üretmeyen, sorgulamayan öğrenciler yetiştirmek istiyorlar. Har(a)çlarıyla, ezberci eğitimiyle, yönetmeliğiyle azgınca saldırıyorlar. Biz, üniversite öğrencileri olarak IMF ve tahkimin saldırılarını, anti-demokratik eğitimiyle YÖK'ü protesto ediyoruz." denildi.

5 Kasım'da birçok okulda dersler boykot edilerek basın açıklaması düzenlendi.

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri okul bahçesinde düzenledikleri açıklamada "Bu ülkede üniversite eğitimi yapıldığını söyleyenlere şunu soruyoruz. İnsan; saç uzun ol-

duğu için, kendilerinden farklı, öteki olduğu için dövüldüğü, hocaların anti-bilimsel eğitim verdiği okullarda nasıl bir eğitim alabilir? Ulucanlar'da 10 devrimci tutsağın katledilmesinde, Kışlalı cinayetinde hep bir gözdağı, korkutma amacı vardır. Ama kork-

mayacak, susmayacağız. Çünkü ülkemizin geleceğinden biz sorumluyuz." denildi. Eylemde "Üniversiteler Bizimdir", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Gazi Üniversitesi Bizimle Özgürleşecek" sloganları atıldı.

Yine aynı gün Ankara Üniversitesi DTCF'de öğrenciler "YÖK Var, Bilim Yok" pankartı açarak saat 12.30' da okul bahçesinde bir basın açıklaması düzenlediler. Açıklamada YÖK'ün dayattığı anti-bilimsel eğitimden ve YÖK'ün saldırılarından bahsedildi. Açıklama ardından "YÖK'e Hayır", "Biz Çocuklarımıza Onurlu Bir Gelecek Bırakacağız" sloganları atıldı. Öğrenciler daha sonra okul kantininde kısa bir müzik dinletisi verdiler.

Cebeci Kampüsü öğrencileri de saat 12.30'da okul bahçesinde toplanarak "IMF, Kontgerilla, YÖK'e Hayır" pankartını açtılar. Yaptıkları açıklamada YÖK'ün 18 yıldır saldırdığını vurgulayan öğrenciler "Bilim diyoruz ezber diyorlar, eğitim diyoruz para diyorlar, paylaşım diyoruz bencillik diyorlar, parasız özgür bir üniversite için 6 Kasım'da alanlara" diyerek çağrı yaptılar. Eylemde "YÖK'e Hayır", "YÖK, Polis, Medya Bu Abluka Dağıtılabacak", "6 Kasım'da Alanlara" sloganları atıldı.

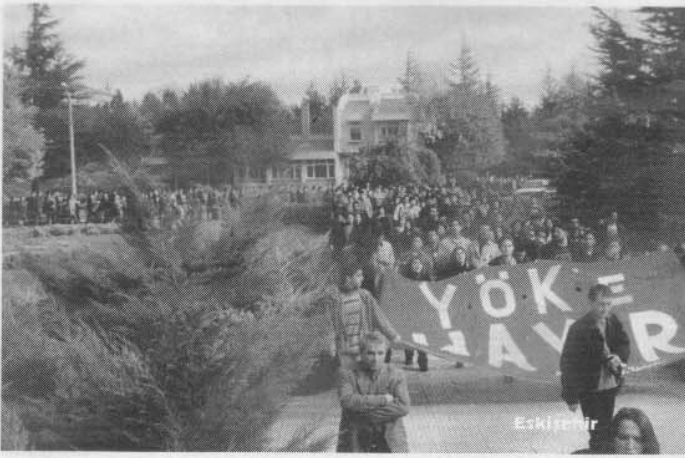
tesi önünde toplandılar. Eylem saat 12.00'de alkışlarla ve sloganlarla başladı.

Edebiyat Fakültesi önünden harekete geçen öğrenciler, "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz", "Kahrolsun Faşizm", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarını atarak yürüyüşe başladılar. Yürüyüş kampüste de devam etti. Yürüyüş esnasında öğrenciler, İstanbul'daki öğrenci arkadaşlarının gözaltına alındığını duyular. Bunun üzerine "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganını attılar. Öğretim üyelerinin önünden geçilirken ise "Polis Defol", "Polis İdare İşbirliğine Son" sloganı atıldı. Öğrenciler, oturma eylemi yaparak sloganlarına "Serkan Eroğlu, Ümit Cihan Tarho Aramızdalar, Yaşıyorlar" diyerek devam ettiler. Öğrenci yurdunun önünden geçilirken öğrencilerden biri çıkıp, geçen yıl yurttan kalan demokrat, devrimci öğrencilere soruşturma açıldığını ve yurttan atıldıklarını belirtti. Bunun üzerine öğrenciler "Kışla Değil, Yurt İstiyoruz", "Yurt-Kur Uyuma, Öğrencine Sahip Çık", "Öğrenciler Saf-lara", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek" sloganları atıldı. Saat 13:00'da Edebiyat Fakültesi önüne gelindi. Öğrenciler burada YÖK'ü protesto eden konuşmalar yaptılar. Devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Ardından şiir okunup, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Zindanlar Boşalsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Yaşasın Ulucanlar Direnişi" sloganları atıldı. Konuşmaya devam eden öğrenciler Emperyalist ABD'nin başkanı Clinton'ın ülkemize geleceğini, uşaklarının da onlara devrimci kanı sunacaklarını belirttiler. Uzaktan izleyen polis ıslıklarla ve alkışlarla protesto edildi. Eylem saat 14:00'da sona erdi. Eyleme 800 öğrenci katıldı.

İZMİR

YÖK, Ege Üniversitesi öğrencileri tarafından da 5 Kasım Cuma günü boykotla protesto edildi. Öğrenciler Edebiyat Fakül-

TRAKYA

Trakya Üniversitesi Uzunköprü Meslek Yüksek Okulu'nda 5 Kasım günü yaklaşık 30 öğrenci kantinde toplandı. Hazırlıklarını tamamlayan öğrenciler hep birlikte okulun bahçesine çıktılar. Amaç YÖK'ü teşhir etmek ve öğrenci gençliğin taleplerini dile getirmektir. Bahçede bunları anlatan bildirinin okunmasının ardından türküler söylenip halaylar çekildi. Hep birlikte derse girmeme kararı alan öğrenciler ders bitimine kadar kantinde YÖK'le ilgili sohbetler yaptıktan sonra dağıldılar.

BURSA

Uludağ Üniversitesi'nde 4 Kasım'da devrimci-demokrat öğrenciler tarafından Eğitim Fakültesi'nde YÖK'ü anlatan bildiriler dağıtıldı. 5 Kasım Cuma günü ise Eğitim Fakültesi kantininde toplanan devrimci-demokrat öğrenciler saz ve gitar eşliğinde türküler söylemeye başladılar. Diğer öğrenciler ise türkülere eşlik ettiler.

Daha sonra kantine jandarma girdi ve öğrencileri ablukaya aldı, öğrencilerin meşruluğunu yok etmeye çalıştı. Türküleri söylemeye devam eden öğrencilere daha fazla tahammül edemeyip öğrencileri kantinden dağıttı. Jandarma zoruyla kantinden çıkarılan öğrenciler fakülte bahçesinde tekrar toplandılar ve halaylar çekip türküler söylemeye devam ettiler. Bu sefer de makineli tüfekli jandarmaların yanı sıra faşistler de yerlerini almışlardı. Öğrenciler daha sonra dağıldılar.

MANİSA

Manisa'da Celal Bayar Üniversitesi Öğrenci Derneği'nin çalışmalarıyla 5 Kasım Cuma günü İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Dekanlığı önünde dev-

rimci demokrat öğrenciler tarafından YÖK protesto edildi. Basın açıklaması sırasında okunan bildiride YÖK'ün baskıları teşhir edildi. Basın açıklamasının ardından "YÖK'e Hayır", "Baskılar Bizi Yıldırıamaz", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşasın Demokratik Üniversite Mücadelemiz", "YÖK Kalkacak Polis Gidecek" sloganları atıldıktan sonra alkışlı protesto eşliğinde eylem sona erdi.

ESKİŞEHİR

Anadolu ve Osmangazi Üniversitesi öğrencileri tarafından yapılan YÖK protestosu coşkuyla geçti. Eylem saat 12.00'de fakültelerin önünden kortejler halinde çıkılmasıyla başladı. Öğrenciler Edebiyat Fakültesi önünde toplandılar. Saat 12.30'da Osmangazi Üniversitesi öğrencilerinin de eyleme katılması ile rektörlük önüne yürünmeye başlandı. Bu arada sık sık "YÖK'e Hayır", "Tahkimler IMF'ciler 6. Filo'yu Unutma", "YÖK Kaldırılacak Polis Gidecek, Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek", "Parasız Bilimsel Demokratik Eğitim", "Müşteri Değil Öğrenciyiz", "YÖK, Polis, Medya Bu Abluka Dağıtılacak" sloganları atıldı. Ayrıca öğrenciler, üzerinde "Anadilde Eğitim Hakkı", "Eğitimde Özelleştirmeye Hayır", "Üniversite Kapıları Emekçi Çocuklarına Kapatılmasın", "YÖK'e Hayır", "Paralı Eğitime Hayır" yazan dövizleri taşıdılar.

Eyleme yaklaşık bin kişi katıldı. Bu bin kişideki kararlılık ve coşku polis ve ÖGB'ler üzerinde büyük bir şaşkınlık yarattı. Öğrencilerin haklılığı karşısında polis ve ÖGB'ler aciz kaldı. Sadece boykotu seyretmekle kaldılar. 6 Kasım YÖK protestosu basın açıklamasıyla 13.30'da bitti. Bazı fakültelerin öğrencileri kantinlerde halay çekerek boykota devam ettiler.

KONYA

Konya'da da Selçuk Üniversitesi öğ-

rencileri tarafından yapılan etkinliklerle YÖK protesto edildi. 5 Kasım Cuma günü Konya KESK'te bir araya gelen öğrenciler YÖK'ü teşhir amaçlı bir forum düzenlediler. Saat 14:00'de başlayan forumda, bağımsız ve demokratik üniversite mücadelesinde şehit düşen üniversite öğrencileri için 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Selçuk Üniversitesi öğrencilerinin ortaklaşa hazırladıkları bir metin okunarak, YÖK'ün işleyişi ve uygulamaları teşhir edildi. Selçuk Üniversitesi bünyesinde varolan sorunlar dile getirilerek sorunların çözümü için örgütlenme biçimleri tartışıldı. Tartışma saat 16:30'a doğru sona erdi. 6 Kasım Cumartesi günü ise, Selçuk Üniversitesi Öğrenci Meclis Girişimcileri tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Saat 13:00'te başlayan basın açıklamasında, "YÖK bu eğitim sistemiyle onursuz, sorgulamayan, bilimsel ahlakı olmayan, boyun eğmiş insanlar yaratmak istiyor" denildi. Saat 13.30'da sona eren basın açıklamasında, "YÖK'e Hayır", "Tek Tip Kıyafet Yönetmeliğine Hayır", "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Halk İçin Bilim Halk İçin Eğitim" dövizleri açıldı.

GİRESUN

Ülkemizin birçok yerinde olduğu gibi Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne bağlı Giresun Eğitim Fakültesi, Sağlık Meslek ve Meslek Yüksek Okulu öğrencileri tarafından da 6 Kasım YÖK protestosu yapıldı. Öncelikle 4 Kasım Perşembe günü sınıflarda, YÖK ve politikalarını teşhir eden, üniversite gençliğinin haklı taleplerinin dile getirildiği broşürler dağıtıldı. Böylece 5 Kasım'da yapılacak YÖK protestosuna da çağrıda bulunuldu. 5 Kasım günü ise devrimci demokrat

öğrencilerden oluşan yaklaşık 40 kişilik grup, okul kantininde toplanarak YÖK ve politikalarını teşhir

Konya

eden bir konuşma yaptı. YÖK protestosunda "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız", "Üniversiteler Bizimdir, Bizimle Özgürleşecek", "Ferman Devletinse Üniversiteler Bizimdir" ve "YÖK'e Hayır" sloganları atıldı. Saat 11:00'de başlayan protesto, öğrencilerin derslere girmeyerek okulu terkmesi ile saat 11:30'da sona erdi.

SAMSUN

Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde de YÖK'ü protesto için bir forum düzenlendi. 5 Kasım Cuma günü okul kantininde toplanan öğrencilere kantinde bulunan faşist grup müdahale etti. Forum için hazırlanan metin okunamadan öğrenciler polisin ve faşistlerin saldırısına uğradılar. Bunun üzerine 23 öğrenci tartaklanarak gözaltına alınıp Samsun'daki Siyasi Şube'ye götürüldü. Yaklaşık 6 saat gözaltında tutulan öğrenciler daha sonra serbest bırakıldılar.

ADANA

Adana Çukurova Üniversitesi öğrencileri 5 Kasım Cuma günü YÖK'ü protesto için üniversite içerisinde bir eylem gerçekleştirdiler. Eylem ÇSA müzik grubunun vermiş olduğu dinleti ile başladı. Daha sonra Ç.Ü. Eğitim Fakültesi kantininin önünde yaklaşık iki bin kişilik öğrenci kitlesi rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçti. Öğrenciler yürüyüş boyunca "YÖK'e Hayır", "YÖK Polis Medya, Bu Abluka Dağıtılacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizmde", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "YÖK Dışarı Üniversiteler Bizimdir" sloganlarını atarak rektörlük binasına geldiler. Burada bir basın açıklaması yapan öğrenciler, açıklamayı "Biz Çukurova Üniversitesi öğrencileri olarak YÖK dağıtıl-sın diyoruz. Üniversitelerimiz satılırken, babamıza %15, har(a)çlara ve yurtlara % 200'lere varan zamlar ya-

pılırken, okullarımız ÖGB ve polisle dolup taşmışken, kişisizleştirilirken, tek tipleştirmeye çalışılırken ve her gün insanlığımızdan bir şeyler kaybederken basına ve kamuoyuna haykırıyoruz. Ne kadar boğmak istesenizde sesimizi biz susmayacağız. Parasız, bilimsel, demokratik eğitim için bu gün burada, yarın her yerde taleplerimizi haykıracağız." diyerek sona erdirdiler. Tekrar sloganlar eşliğinde Ç.Ü. Eğitim Fakültesi kantinine yürüyen öğrenciler eylemi bitirerek buradan dağıldılar.

HATAY

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi'nde derslerin Cuma günü olmaması, öğrencilerin doğal olarak okulda olmamaları nedeniyle 6 Kasım yerine 4 Kasım Perşembe günü yapılan etkinliklerle YÖK protesto edildi.

Eylem öncesinde birebir çalışmaların yanı sıra sınıf konuşmaları yapıldı, YÖK teşhir edildi, öğretim görevlilerine boykot programı sunuldu ve katılımları istendi. Bu çerçevede Eğitim Fakültesi 11.30'da bir dinleti düzenledi. Dinletiyeye yaklaşık 80 kişi katıldı.

Antakya Meslek Yüksek Okulu'nda da benzer olarak saat 10.30'da dinletiyeye başlandı ve yaklaşık 40 kişinin katıldığı dinleti söyleşi ile sürdü. Dinleti sırasında Eğitim Fakültesi'ndeki öğrencilerin etrafını saran jandarma birlikteliği dağıtmak istedi. Ancak öğrenciler dağılmadı, boykot ve dinletide ısrarcı olundu.

Polis kuşatmasının üzerine MYO ile diyalog sağlandı ve Eğitim Fakültesi'ndeki durum anlatıldı. MYO öğrencileri bunun üzerine dinletiyi sonlandırıp topluca Eğitim Fakültesi'ne hareket ettiler. Merkez Kampüsün kapısında MYO ve Eğitim Fakültesi öğrencileri sloganlarla biraraya geldi ve ardından "YÖK'e Hayır Meslek Yüksek Okulu Öğrencileri" pankartı asıldı.

Pankartı gören polis saldırıya geçti ve pankarta zorla el koydu. Ancak öğrencilerin sloganlı tepkileri devam etti. MKÜ-ÖDER'li öğrenciler kimsenin fikrini

sormadan programın bittiğini söylediler. Ancak öğrenciler dağılmayarak okula toplu giriş yaptılar ve sloganlarla eylem bitirildi. "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız"

MERSİN

Tüm üniversitelerde olduğu gibi Mersin Üniversitesi'nde de YÖK boykot edildi. Mersin Üniversitesi öğrencileri, 5 Kasım Cuma günü saat 12.00'de kantinde biraraya gelerek bir basın açıklaması yaptılar. Yaklaşık 400 kişinin katıldığı basın açıklamasında "Öğrenciler üzerinde bir Demokres kılıcı gibi sallanan YÖK ve uygulamalarından, üniversitelerde uygulanan çağ dışı eğitim, har(a)çlar ve özelleştirmeden " söz edildi. Ardından dışarı çıkılarak öğretim görevlilerinin yaptığı basın açıklamasına destek verildi. Ayrıca bir gün önce başlatılan yemek boykotunu ön plana çıkarmak ve kitleyi görünce ismini duyurmak için ÖTK bir basın açıklaması yaptı. Mersin Üniversitesi'nde 6 Kasım YÖK protestosu olaysız bir şekilde sona erdi.

MALATYA

Malatya İnönü Üniversitesi öğrencileri de bilimsel eğitim düşmanı olan YÖK'e karşı tepkilerini gösterdiler.

5 Kasım Cuma günü öğrencilerin çağrılarıyla ders boykotu gerçekleştirildi. Sabah okula gelen öğrenciler saat 13. 30'a kadar çağrı yaptılar. 13.30'da ise okulu terkederek okulu boykot ettiler. Eyleme yaklaşık 25 kişi katıldı. Saat 15.30'da Fen-Edebiyat Fakültesi'nde toplanan öğrenciler üniversite durağına kadar yürüyerek YÖK'e olan tepkilerini dile getirdiler.

Ayrıca öğrenciler yaptıkları basın açıklamasında "YÖK'e karşı olmak özerk, bilimsel eğitimi savunmaktır, bağımsız düşüncüyü üretmektir" diyerek YÖK'ü protesto ettiler.

Malatya

Anadolu Üniversitesi'nde Kantin Boykotu

Anadolu Üniversitesi'nde çay fiyatlarına yapılan son zamla birlikte bir bardak çay yüz bin lira oldu. Bunun için 1 Kasım Pazartesi günü Anadolu Üniversitesi öğrencileri boykot başlattı. Bazı fakültelerde alternatif kantin kuruldu.

İletişim Fakültesi'nde kurulan alternatif kantinde, "Vakıflar Özelleştirilmesin", "Üniversitemizi Satırmayacağız", "Özelleştirmeye

Hayır" dövizleri açıldı. Türküler ve halaylarla boykot devam etti. Boykot, Hukuk ve Edebiyat Fakültelerinde de coşkuyla sürdü. Amaç, çayın 25 bin liraya satılabileceğini göstermek olan boykot, fakülte dekanınca öğrencilere fiyatlar da düzenleme yapılacağını bildirilmesi üzerine eylem perşembe günü bitirildi. Öğrenciler, kısa bir sürede sonuç alınmazsa boykota tekrar başlayacaklarını açıkladılar.

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ'NDE TANIŞMA ÇAYI

Öğrenci Meclisi Girişimi, 14 Kasım Pazar günü Eğitim-Sen toplandı salonunda bir tanışma çayı düzenledi. Saat 10:30'da başlayan çay, saat 13:30'a kadar sürdü. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı tanışma çayı; öğrenci gençlik açısından Öğrenci Meclisleri'nin ne kadar önemli olduğunu anlatan bir açılış konuşmasıyla başladı. Ardından çıkan müzik grubunun söylediği

türkülerin ardından öğrencilere çay ve pasta ikram edildi. Çayın ardından bir öğrenci meclisi girişimcisi Öğrenci Meclisleri'ni anlatan bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından karşılıklı sorularla sohbet edildi. Söylenen türkülerle tanışma çayı sona erdi. Tanışma çayına gelen öğrenciler meclislere olumlu yaklaşırken, böyle etkinliklerin devam etmesini istediler.

DEVLETİN DEPREMİ

Hacettepe Üniversitesi Ankara MYO'unda öğrenciler tarafından, deprem felaketinde hayatını kaybeden insanlarımızı anmak, deprem bölgesinde geride kalan insanların barınma, sağlık, eğitim ve yiyecek vb. ihtiyaçlarının karşılanması ve gerçek sorumluların cezalandırılması için 19 Ekim Salı günü anma ve dilekçe masaları açılarak katliam protesto edildi. Hayatını kaybeden insanlar için ve bu katliamı unutturmamak için mumlar yakıldı. TBMM'ye gönderilen dilekçeler için, gerek gerçek sorumluların cezalandırılması, geride kalanların ihtiyaçlarının karşılanması, gerekse bu sorumsuzluğun, sahtekarlığın unutulmaması vurgulandı. 700 kişinin katıldığı mektuplu protesto 22 Ekim Cuma günü sona erdi.

Sabancı Yeni Kadrolarını Yetiştiriyor...

Üniversitelerdeki eğitimin büyük bir hızla içinin boşaltılmaya devam edildiği günümüzde, holding üniversiteleri de bu konuda üzerlerine düşeni yapmaktan geri durmuyorlar. YÖK ve devletin holdinglere her türlü imkanlarını sunmaları, holding üniversiteleri ile diğer üniversiteler arasındaki uçurumu büyötmeye devam ediyor.

Yeni açılan **Sabancı Üniversitesi'nde her on öğrenciye bir öğretim görevlisi düşüyor.** Tekeller yüzbinlerce öğrenci içinden, okullarını birincilikle veya üstün başarılarla bitirmiş olanları seçiyorlar. Amaç, halkla bir avuç zengin arasında uçurumun her geçen gün büyüdüğü ülkemizde, kendi ihtiyaçları olan nitelikli kadroları elde etmek. Sömürülerini daha rahat sürdürmek için, bu seçkin öğrencileri halka karşı kendi politikalarını uygulamada kullanacaklar.

Bir anfiye yüzlerce öğrencinin hocalarını duyabil-

UniversiteSA

GÜLERCE:

Alt yapı mükemmel

Tanıtım gezisine medya ve iş dünyasının tanınmış simaları katıldı. Güler Sabancı ile kampüsü gezen gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni Hüseyin Gülerce, alt yapının ileri düzeyde olduğunu söyledi.

melerinin bile imkansızlaştığı okulların olanakları da holdinglere peşkeş çekilirken; yüzbinlerce öğrenciye reva görülen gelecek ise diplomalı birer işsiz olmak.

Devletin Yargıtay Başkanı'nın bile "meşru değil" dediği anayasanın "eşitlik" ilkesini çiğniyorlarken, "PARASIZ, EŞİT, BİLİMSEL EĞİTİM" istemek, hakkımız olanın mücadelesini vermek, geleceğimizi kazanmanın en önemli görevidir.

İTÜ'DE NELER OLUYOR?

Bir süredir İTÜ'de bulunanlar birkaç yıl içerisinde İTÜ'de birtakım değişikliklerin meydana geldiğinin farkındalar. Uygulamaya sokulan %30 zorunlu İngilizce eğitim ve beraberinde getirdiği zorunlu İngilizce hazırlık programı, yıkılan ve yerine daha modern, İtalyan etiketli, müzik yayını yapabilen camekanlı yemekhanenin yapılması, öğrencilerin, geçen sene altı milyona kalmakta oldukları yurdun kapatılıp öğrencilerden her sene alınan "bağış" (bu seneki miktarı 95 milyon lira), sene başında "kayıt yapmayız" tehdidiyle lisans öğrencilerinden alınan 10 milyon TL ve İngilizce hazırlık öğrencilerinden alınan 20 milyon TL "bağış", Maslak Kampüsü'nün her yanında biten betonarme yapılar... Bütün bunlar bizim ilk elden sayabileceklerimiz. Bu değişimler sayın rektör Gülsüm Sağlamer tarafından "atılım" olarak değerlendiriliyor. Değişikliklere bakıldığında bir atılımın gerçekleşmekte olduğunu kuşkusuz biz de fark ediyoruz. Ama bizim için önemli olan, bu yeniden yapılanmanın kime ve neye hizmet ettiğidir. İsterseniz değişiklikleri teker teker değerlendirerek atılımın niteliğini ortaya koyalım.

İki seneden beridir uygulanan zorunlu % 30 İngilizce eğitim, Türkiye'deki sanayi burjuvazisinin ihtiyaçları doğrultusunda uygulanan bir programdır. Programla birlikte emperyalist şirketlerle ortaklık kuran işbirlikçi teknelci burjuvazinin montajcılık ve imal sanayiine yabancı dil bilen uzman personel yetiştiriyor. (Bu işbirliğine burjuva literatüründe ortaklık diyorlar. Ortaklık şöyle gerçekleşiyor: Çoğunlukla emperyalistler

metayı üretir ve yeni-sömürge Türkiye'ye gönderirler. Buradaki işbirlikçileri de emperyalist tekellerin acenteleri gibi metanın montajını tamamlayıp piyasaya sürerler. Bazen de meta doğrudan yeni-sömürge Türkiye'de üretilir. İster montajcılıkta isterse yerli üretimde teknoloji emperyaliste ait olduğu için yabancı dil bilen personele ihtiyaç vardır.) Yani bu uygulamanın temelinde insanı geliştirmek, "bir dil bir insan" felsefesi değil holdinglerin ihtiyaçları söz konusudur. Yemekhanenin temiz, düzenli ve yemeklerin daha iyi çıkması kuşkusuz hepimizin isteği fakat aynı yemeğin İstanbul Üniversitesi'nde 150 bin lira olması, sene başında bizlerden okula yardım amaçlı zorunlu bağış toplanılması gerçekleri önümüzde dururken, yemekhane teçhizatının taa İtalya'dan getirilmesi ve çok lüks malzemenin kullanılması kafamızı karıştırıyor. Geçen seneye kadar öğrencilere hizmet veren 600 kişi kapasiteli aylık ücreti 6 milyon olan Ayazağa Erkek Öğrenci Yurdu bu sene başında kapatıldı. Bu yurdun yerine aylık ücretleri 50 ile 105 milyon lira arasında değişen lüks yurtlar yapıldı. Asgari ücretin 68 milyon lira olduğu bir ülkede siz öğrencileri aylık ücreti 105 milyonu bulan yurtlarda barındırmaya kalkacaksınız sonra da kalıp fırsat eşitliğinden bahsedeceksiniz. Artık bu demegojilere kanmıyoruz! Maslak Kampüsü'nün sağında solunda büyüyen binalara gelince... Teknokent projesi dedikleri yeni bir proje var. İşte bu binalar tam da bu projeye denk düşüyor. Projeye birlikte patronların büroları artık okullara taşınacak. Artık teknik altyapılarını getirip İTÜ öğretim üyelerine

yaptıracaklar. Karşılığında hem vakfa hem de öğretim görevlilerine para ödeyecekler. Şimdi bunda ne var, alan memnun satan memnun diyeceksiniz. Üniversiteler, halkın ihtiyaçları doğrultusunda araştırma geliştirme yapmak zorundadırlar. Eğer bu amaç dışına çıkılırsa bilim belirli grupların çıkarları doğrultusunda yapılırsa yine üniversiteler bu politikalarla yörlendirilirse, karşımıza imara uygun olmayan alanlara daha çok imar raporu verildiği çıkacaktır. Trafik sorununun çözümü için kalıcı önlemlerin değil, ulaşım sektöründe boy gösteren tekellerin çıkarı için projelerin hazırlandığı görülecektir. Amerikan tekellerinin dünyaya hakim olması için daha güçlü savaş aygıtlarının üretilmesine neden olacaktır.

Devletten yeteri kadar ödenek alamadıklarını bahane göstererek eğitimi paralı hale getirmeye çalışıyorlar, bunu da güya bizlere daha iyi eğitim verebilmek için yapıyorlar. Önce üniversitelerde vakıflar kuruyorlar. Bu vakıfların üyeleri de genellikle para babası holding sahipleri ve şirket ortağı öğretim üyeleri oluyor. Kendilerini meşrulaştırmak için adlarını da geliştirme, güzelleştirme vb. koyuyorlar.

Bütün bu değişikliklerin iki anlamı var. Birincisi; eğitimin artık bir kamu hizmeti olmaktan çıktığıdır. Yani eğer biz karşı çıkmazsak, bu politikaları engellemezsek bundan böyle halk çocukları üniversitelerde okuyamayacak. İkincisi; üniversiteler ve bilim, artık tamamen sermayenin hizmetinde olacak demektir. Yapılan bütün ileriye dönük çalışmalar halkın sorunlarına çözüm bulmak için değil, Sabancılar daha da zenginleşsin diye yapılacak. Holdingler üniversiteleri birer ticarethane gibi işletecekler, yurtlardan, yemekhanelerden ve verilen eğitimden para kazanacaklar, bilimi ve eğitimi kendi ihtiyaçları doğrultusunda yönlendirip yetiştirdikleri nitelikli elemanları kendi yan sanayilerine aktaracaklar.

Eğitimin özelleştirilmesine, okul kapılarının emekçi halk çocuklarına kapatılmasına hayır demek için, bilimin tekeller için değil halk için, insanlığın geleceği için yapılması gerektiğini vurgulamak için zaman kaybetmeden birleşmeliyiz. Birleşip kazanılmış haklarımızı korumalı, tamamını alabilmek için mücadele etmeliyiz.

Büromuza AGİT Baskını

BÜROMUZ TALAN EDİLDİ, ÇALIŞANLARIMIZ GÖZALTINA ALINDI...

"Burası Ülkemizde Gençlik Dergisi, biz burada gerçekleri yaşıyoruz. Bu aşağıda gördükleriniz ABD uşakları. efendilerine yaranmak için yasadışı bir şekilde büromuzu basmaya geldiler. Evet. Biz burada sadece iki kişiyiz. Ama aşağıda gördüğünüz ABD uşakları onlarca. Gözaltılarla, baskınlarla susturamazsınız gençliğin sesini. Ülkemizde Gençlik Dergisi her zaman çıkacak. Devrimci Basın Susturulamaz."

Büromuz 11 Kasım günü arama adı altında talan edildi. Dünya halklarının katili, binlerce insanın katledilmesinin, işkence görmesinin sorumlusu olan emperyalizmin, başında olan bir "KATİL" ülkemizi ziyarete geliyor. "AGİT" adı altında emperyalistler, dünyayı nasıl daha kolay sömürebileceklerini tartışacakları bir toplantı düzenliyorlardı. "Çıbanın Başı" durumunda olan Bill Clinton bu toplantıdan birkaç gün önce Türkiye'ye gelecek ve çeşitli yerlerde boy gösterecek, insanlarımızı aşağılayacaktı. Bu ülkeyi yönetenler (veya yönettiğini söyleyerek özünde uşaklık edenler) için Bill Clinton'ın güvenliği çok önemliydi. Amerika'dan heyetler geliyor gidiyor, CIA ajanları, hiç eksik olmadıkları topraklarımızda cirit atıyor. Mahallelelerde operasyonlar düzenleniyor, onlarca insan gözaltına alınıyor, işkence görüyor

ve tutuklanıyordu. Tabi ilerici, demokrat, ülkenin bağımsızlığından yana olan, emperyalizme karşı olan her kurum, dergiler ve gazeteler de, emperyalistlerin bu ülkede rahat rahat dolaşabilmelerinin önünde engeldi. Bundan dolayı İstanbul'da ve Anadolu'nun çeşitli yerlerinde, devrimci-demokrat basın büroları, kültür merkezleri polis tarafından basıldı.

Biz büromuza gelenleri tanıyorduk. Onlar, bu ülkenin, bu halkın sömürülmesinin birer aracıydı. Dünyanın en aşağılık yaratıklarıydı. İşkencelerden, sokakta hakkını arayan işçinin öğrencinin kafasını, gözünü kırmalarından, iğrenç küfürlerinden tanıyorduk onları; ve büromuza ellerini kollarını sallayarak giremezlerdi. Almadık onları. Bu ülkenin göstermelik yasaları hukuku dahi hiçe sayılıyordu. Amaçları büromuzu talan etmekte.

Balyozlarla kapımızı dövdüler. Kapılar yıkılmakta direndi; onlar da bizden yanaydı. İki balyoz ritmik olarak çalışıyor, kapı direniyordu; iki dolap birkaç sandalye ve masadan oluşan bari-katımız da karşı koyuyordu. Önce kapının kenarları patlamaya

başladı. Sürgü yuvası, ezilen kapı aralığıyla yavaş yavaş kaymaya başlamıştı. Ve darbelere daha fazla dayanamadı. 30 dakika... 30 dakikalık bir direnişti kapımızın direnişi ve sürgünün patlamasıyla bitirebilmişlerdi bunu. Tabi bu arada bizim direnişimiz de sürüyordu. Ve artık yeni bir aşamaya giriyordu. İşkenceci katiller sürüsüyle karşı karşıyaydık. Kapımızın direnişi ve sloganlarımız tüm heveslerini kursaklarında bırakmıştı. Biliyorlardı ellerini kollarını sallayarak büromuza giremeyeceklerini ve onun için yüzlerce gelmişlerdi. İki otobüs onlarca otomobil ve birkaç minibüs. Sokak boyunca polisler dizilmiş kimseyi yaklaştırmıyorlardı. Yolu alttan ve üstten kapatmışlardı.

Şimdi sözü o gün büromuzda bulunan arkadaşlarımıza bırakıyoruz. Direnişi bir de onlardan dinleyelim.

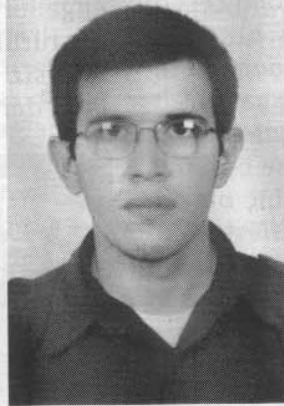
Lütfiye Aygün: O gün büroda Volga ile ben vardım. Saat 15.00 civarı onlarca sivil polis büromuzun kapısının önüne yığılmıştı. Balkondan baktığımız zaman büromuzun bulunduğu sokağın başı ve sonu trafiğe kapatılmış çevik otobüsleri sivil otolar tarafından tutulmuştu. Sivil polisler aşağıdan bize bir kağıt gösterip "kapıyı açın arama yapacağız" diyorlardı. Biz de avukatımız gelmeden kapıyı açmayacağımızı söyledik. Buna rağmen balyozlarla kapımızı kırmaya başladılar. Ben avukatımıza telefon açtım. Volga ise balyozlarla kapımızı kırmaya çalışan polisleri karşı kapının

arkasına barikat kuruyordu. Daha sonra balkona çıktık. Volga dışarıda toplanan insanlara ve çevremizdeki evlerde bulunan komşularımıza "Burası Ülkemizde Gençlik Dergisi, biz burada gerçekleri yazıyoruz. Bu

aşağıda gördükleriniz ABD uşakları efendilerine yaranmak için yasadışı bir şekilde büromuzu basmaya geldiler. Evet. Biz burada sadece iki kişiyiz. Ama aşağıda gördüğünüz ABD uşakları onlarca. Gözaltılarla, baskınlarla susturamazsınız gençliğin sesini. Ülkemizde Gençlik Dergisi her zaman çıkacak. Devrimci Basın Susturulamaz." diyerek baskını protestô ettiğimizi ve büromuzu niçin bastıklarını anlattı. Bunun ardından "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Baskılar Bizi Yıldırıamaz", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "Devrimci Basın Susturulamaz", "ABD'nin Uşakları Yıldırıamaz Bizleri", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganlarını attık. Yaklaşık yarım saat süren bu protestomuz, polislerin balyozlarla kapılarımızı kırıp içeri girmesiyle son buldu. Balkonda slogan atarken içeri giren onlarca polis Volga ile benim üzerime çullanarak içeriye sürüklediler. Büromuzun içerisinde on dakikadan fazla süren dayak işkencesinden sonra ellerimizi arkadan kelepçeleterek apar topar aşağıya indirdiler. Bu dayak sırasında ve aşağıya indirirlerken "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganını atıyordum. Burada yapılan işkence arabada da devam ediyordu. Volga ile benim üzerime oturup küfürler ediyorlar, bir yandan da yumrukluyorlardı. Bu şekilde Eminönü Merkez

Karakolu'na götürüldük.

Volga Cıvık: Lütfiye büroya gelişlerini anlattı. Ben de Götürüldüğümüz Eminönü Merkez karakolunda yaşadıklarımızı anlatacağım. Yaklaşık 20 dakikalık yol boyunca polis arabasının içinde üzerime oturan polis sürekli küfürler ediyor ve çalan müzikle ritm tutarak kafama vuruyordu. Zaman zaman Lütfiye'ye sesleniyor ve durumunu soruyordum. Hiç birinde yanıt alamadım. Bu beni Lütfiye'nin sağlığı konusunda oldukça endişelendirmişti. Karakolun önüne yanaşan polis otosunda bir süre bekletildikten sonra polisler bizi sürükleyerek karakolun içine soktular. Burada üst aramaları yapıldı ve bir tutanak uzatıldı. İmzalamaya çağımızı söyleyince köpürdüler. Burada Kızılbayrak ve Halkın Günlüğü dergilerinin de basıldığını gördüğümüz arkadaşlardan anladık.

Bizi toplu olarak hastaneye götürdüler. Sağlık kontrolünden geçirildikten sonra tekrar karakola geri getirildik. Bizi burada bulunan nezarethanelere koydular. O gece marşlar ve türküler söyledik. Sabah olunca marşlar ve türküler söylemeye devam ettik.

11.00 gibi Adli Tıp'a çıkarıldıktan sonra tekrar karakola geri getirildik. Öğleden sonra çıkarıldığımız mahkeme bizi serbest bıraktı. Adli Tıp bana 7 gün, Lütfiye'ye de 5 günlük rapor verdi. Bu şekilde polisin bize yönelik saldırısı da belgelenmiş oldu.

Ülkemizde Gençlik Dergisi susmayacak, yine yayınıma devam edeceğiz. Gençliğin ve ezilen tüm halk kesimlerine gerçekleri ulaştırmaya devam edeceğiz. Hiç bir güç bizim bunu yapmamızı engelleyemeyecek.

YALOVA'DA LİSELİ GENÇLERİN SORUNLARI

17 Ağustos depreminden sonra öğrenciler ikinci bir deprem daha yaşıyorlar. Ve hiç kimse bunun farkında değil. Deprem olmadan önce liseli gençliğin bir çok sorunu vardı. Eğitim programlarımızın dolu olması, eğitimin ezberci olması ve bunun gibi pek çok sorunla durumumuz içinden çıkılmaz bir hal aldı. Önce hiç bir önlem alınmadan okullar açıldı. Okulların açıldığı gün yeni bir deprem olması ve tekrar tatil edilmesi, depreme yönelik hiç bir önlem alınmadığının göstergesiydi. Hiç bir önlem alınmadan öğrenciler hasarlı okullara zorla sokuldu. Aynı gün Gölçük'de bir lise öğrencisi, okullar açılacak diye hasarlı evine girdi. Okul hazırlığı yapmak için girdiği evden cesedi çıktı. Bu arkadaşımız bir daha hiç bir zaman okula gidemeyeceğini, sevdiklerini bir daha hiç göremeyeceğini düşünmemiştir. Ve o gün bizler gibi bir lise öğrencisini kaybettik. Çünkü hiç bir önlem alınmamıştı, defterleri ve kitapları temin edilmemiştir. Aynı son onu hasarlı okulunda da bulabilirdi. Koşullar halen aynı şekilde devam ediyor onlarca sorunla beraber.

Bugün okullarımızda eğitim devam ediyormuş gibi gösteriliyor; ama nasıl?

Deprem sonrası okullar açıldıktan sonra Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) ders araç gereçlerinin kitap ve defterlerin alınmamasını, bu ihtiyaçların MEB tarafından karşılanacağını açıkladı. Oysa bir süre sonra okullarda öğretmenler üzerinde baskı kurularak lise öğrencilerinden kendi ihtiyaçlarını karşılamaları istendi. Defter yardımı geldiği halde dağıtılmayıp depolara kaldırıldı. Bizlere de kendi ihtiyaçlarımızı

kendimizin karşılaması için ellerinden gelen herşeyi yaptır-dılar. Çünkü defter ve kitapları toplayıp bizlere satarak ikinci bir vurgun yapmanın planlarını hazırladılar. Bunu yaptıkları yetmiyormuş gibi bizlerden ve ailelerimizden para isteyerek bizleri zor durumda bırakıp rencide ediyorlar. Bizim varımız yoğun-muz enkaz altında kaldığı halde okullarımızda saçma sapan disiplin kuralları uygulanıyor. Kılık kıyafeti uygun olmadığı için bir çoğumuz okul kapılarından geri gönderiliyoruz. Eğitim hakkımız engellendiği gibi bir de üstüne ceza alıyoruz. Bu da yetmiyormuş gibi beş on dakika daha fazla ders işlememiz için blok dersler yapıyoruz. Zaten sınıf ortamı olmaması ders yapmamızı engellerken, blok derslere dönüştürülmesi eğitimi tamamen işlevsiz kılıyor. Depremden dolayı ders programı geç kaldığı

için yarış atı gibi koşturuluyoruz. Milli Eğitim Müdürlüğü servis paralarını ödemediği için servislerimiz de kaldırıldı. Blok dersin yorgunluğu yetmiyormuş gibi kilometrelerce yolu yürüyerek çadır (villa!)'larımıza bitkin bir halde dönüyoruz. Çilemiz bununla da bitmiyor; ekmek kuyrukları, yemek kuyrukları...

Biz liseli öğrenciler hak ettiğimiz şekilde sağlıklı bir ortamda, eğitim araç ve gereçlerinin karşılanmasını, servis ihtiyacının karşılanmasını, blok derslerin kaldırılarak normal ders saati uygulanmasını ve bu kadar olumsuz koşullar içerisinde bir de haksız disiplin cezalarına maruz kalmayacağımız bir eğitim sistemi istiyoruz. yani çok fazla birşey değil,

HAKKIMIZ OLAN

EĞİTİMİ İSTİYORUZ!...

Yalova'dan Liseli Gençler.

Değişimin Gücü

Felsefenin temelinde sorgulamak var demiştik. Soru sormak, bunların cevaplarını bulmak. Sorularla bu haftaki bölüme başlayalım:

Dünya'da değişmeyen şey var mıdır? Bu olay nasıl oluyor? Duraganlık diye birşey olabilir mi? Birşeyin karşıtı olmadan kendisi var olabilir mi? Soruları uzatabiliriz, ama şimdilik bu kadar yeter...

Biraz düşünüp, taşınıp çok uzağa gitmeden hayatımıza baktığımızda bu soruların cevaplarını bulmamız hiçte zor değil.

Evet gördüğümüz gibi dünya da değişmeyen hiç birşey yok. Hareket yaşamın temel unsuru. Her yerde ve her şeyde sürekli bir değişim ve gelişimi gözlemleyebilmemiz mümkün. Örneğin bir çocuğu ele alalım. Doğar büyür ve ölür. Üç adımda anlattığımız bu süreç, insanlığın ve hatta canlı varlıkların varolduğu sürece devam edecektir. Örneğin bir günlük, bir saatlik, bir dakikalık zaman içerisinde bizim gözlemleyemediğimiz ve ancak birikimleriyle beraber farkına varabildiğimiz değişiklikler olur. İç organları gelişir, saçları uzar, tırnakları büyür, milyonlarca hücre yenisinden oluşurken, milyonlarca hücre de aynı zamanda ölür. Evet yaşam ve ölüm. Bu iki karşıtlık insan vücudunda her an varolabiliyor.

Herakleitos'un ırmak öğretisine bir bakalım: **"Aynı ırmağa iki kere girilmez. Daima herşey akmaktadır. Bütün nesneler (evren) ırmak gibi akarlar."*** Bu düşüncenin üzerinde biraz duralım. Mesela bir dere her an yanından geçtiğimiz, içinde pislikler yüzen bir dere bu. O dereyi her gün görüyoruz. Pet şişeler, ambalajlar, çeşitli atıklar bir yerde belli bir birikinti oluştursalar da bir yağmurda derenin kabarmasıyla ortadan görünmez olurlar. Bu bizim

akışın görebildiğimiz, gözlemleyebildiğimiz yanı. Gerçi o zamanlar (Herakleitos'un yaşadığı) o derelere girilebiliyormuş ama biz girmeden gözlemlersek daha sağlıklı olacak... *O su içten içe farklılaşır. Etrafa kokular saçar, ısısı değişir, miktarı artar azalır ve sürekli yenilenir. Bu akış içerisinde o dereye, o dereye bakan bizde de değişmişizdir. Artık gördüğümüz başka bir deredir.*

Herakleitos, bu sözüyle bize, hayatın sürekli aktığını ve değiştiğini anlatmaya çalışmıştır. Herakleitos'un öğretileri kendi içinde birçok eksikliği taşımasına rağmen doğanın genel işleyişine oldukça yaklaşmış ve bu konuda geleceğe ışık tutmuştur. Karanlık bir filozof olarak adlandırılmasına karşın, ortaya koymuş olduğu düşünce yöntemi oldukça aydınlatıcıdır.

Herakleitos üzerinde biraz daha durmak istiyoruz. O, ateşi; "Herşey ateşten gelir ve ateşe geri döner." diyerek tanımlamış, değişimi o varlığın etkisine bağlamıştır.

Ateş, "yakan, ısıtan, eriten sarı ile kırmızının uyumlu dalgaları-

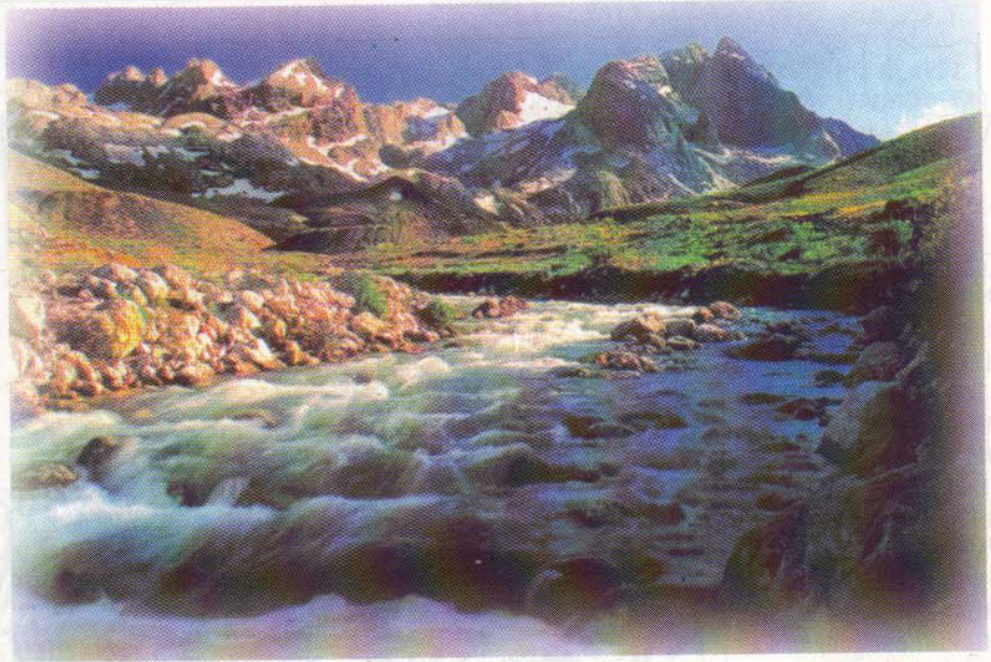
FELSEFE SÖZLÜĞÜ

şı...Ve kül oluş... Rüzgara karışıp etrafa yayılan küller...Ve küllerle yeniden başlayan yaşam... Ateş güçlü, eritiyor, kül ediyor ve yenisinden yaratıyor yaşamı. Yerin yedi kat altı ve yedi katı üstü ateş. Ateş, yangınlara karışıyor; ve yangın yok ediyor. Yok olandan, yeni yükseliyor... Yani gelmekte olan ve aynı zamanda giden de olan... Ondan doğan eski, yenisine analık ediyor; onu içinde büyütüyor ve besliyor"...

Herakleitos'un ateşte görmüş olduğu güç buydu. Yani yok edebilmenin ve aynı zamanda var edebilmenin gücü...

Bu haftalık bu kadar diyoruz. Bu bölümde diyalektik düşüncenin ortaya çıkışını ve temel özelliklerini anlatmaya çalıştık. Şunu unutmayalım, **"DEĞİŞMEYEN TEK ŞEY DEĞİŞİMDİR."** ve **DEĞİŞTİRMEYİZ GEREKEN ÇOK ŞEY VAR...**

*W. KRANZ, Antik Felsefe, s.69

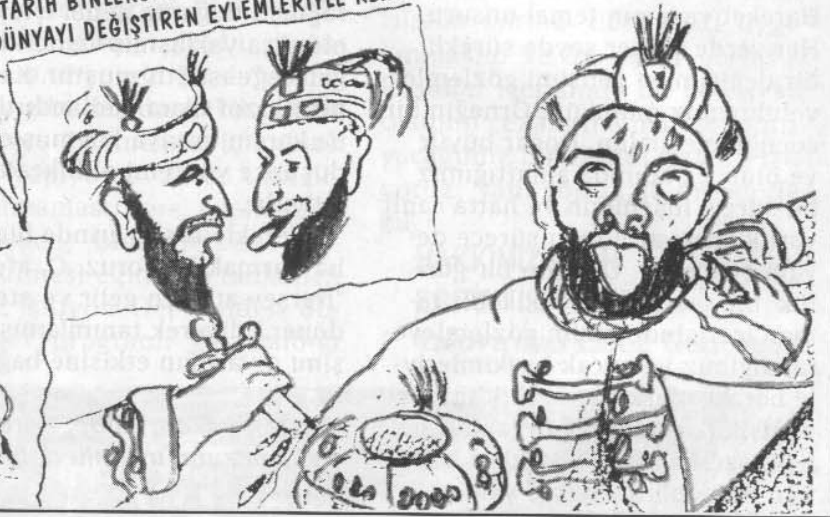
ÇİZGİLERLE ANADOLU TARİHİ

ONLARIN RESMİ TARİHİNDE ÇAĞININ ÇOK İLERİSİNİ GÖREN VE EGEMENLERE KARŞI OLAN BİLGİNLER YOK SAYILIR. ONLARIN RESMİ TARİHİNDE BİNLERCE YILDIR BU TOPRAKLARDAKİ İNSANLARI BESLEYEN, VATANINI HERŞEYE RAĞMEN KORUYAN; BAŞKALDIRILARIYLA ZALİMLERE VE SÖMÜRÜCÜLERE ZORLU ANLAR YAŞATAN HALK YOKTUR. KÖYLÜLERDEN VE EMEKÇİLERDEN HİÇ BAHSEDİLMEZ. ONLARIN RESMİ TARİHİNDE "BABA İSHAK", "ŞEYH BEDRETTİN" GİBİ HALK ÖNDERLERİ YOKTUR. OLSA BİLE DİN DÜŞMANI "ZINDIK" LAR OLARAK KARALANIRLAR.

EGEMENLERİN RESMİ TARİHİ; AKLI DENGESİ BOZUK, İKİYÜZLÜ, ŞEHVET DÜŞKÜNÜ PADİŞAHLARIN, BEYLERİN, PAŞALARIN SAHTE KAHRAMANLIK DÜZMECELERİYLE DOLUDUR. SÖMÜRÜ DÜZENLERİNİN DEVAMI İÇİN TARİHİ ÇARPITILARAK YENİDEN YAZDIRIR EGEMEN SINIFLAR. OYSA TARİH BİNLERCE YILDIR EGEMEN SINIFLARLA ÇATIŞAN, EZİLEN SINIFLARIN DÜNYAYI DEĞİŞTİREN EYLEMLERİYLE KENDİ KENDİNİ YAZMAKTADIR.

ANADOLU'DAN BU KADAR SÖZ EDİPTE BU TOPRAKLARI BUNCA DEĞERLİ KILAN YÜZLERCE İSYANDAN, HALK HAREKETİNDEN SÖZ ETMEDEN GEÇMEK OLMAZ. BENİM BİLDİĞİM EFSANESİ BU GÜNLERE KADAR GELEN EN ESİKİ İSYAN DEMİRCİ KAWA'NINDIR. ASLINDA KAWA TAM ANLAMıyla ANADOLU'DA YAŞAMAMIŞ, AMA ANADOLU HALKLARINI DOĞRUDAN ETKİLEMİŞTİR.

BUNDAN 2600 YIL KADAR ÖNCE ANADOLU'NUN YANI BAŞINDA ASUR ÜLKESİNDE, DEHAK DERLER BİR ZORBA KRAL VARMİŞ. ZULMÜ İLE TÜM HALKLARA KAN KUSTURUR, HAYATI ZINDAN EDMİŞ.

EFSENEYE GÖRE OMUZUNDAKİ İKİ YILANI HERGÜN İKİ GENCİN BEYNİNİ VEREREK BESLER VE KANLA HAYATINI SÜRDÜRÜRMÜŞ.

BUGÜN Kİ KÜRTLERİN ATALARI OLAN MED HALKI'NDAN YÜZLERCE GENÇ, DEHAK ZORBASI YAŞASIN DİYE CANINDAN OLMUŞ. DEMİRCİ KAWA'DA 8 ÇOCUĞUNU KAYBETMİŞ VE ZORBAYA KARŞI ÖFKE DOLUYMUŞ. SIRA SON OĞLUNA GELDİĞİNDE "ARTIK YETER!" DEMİŞ VE ÇIKMIŞ DAĞLARA. DEV BİR ATEŞ YAKMIŞ. BU ATEŞ, TÜM ÜLKEDE VE DAĞLARDA BİR İSYAN PAROLASI OLMUŞ.

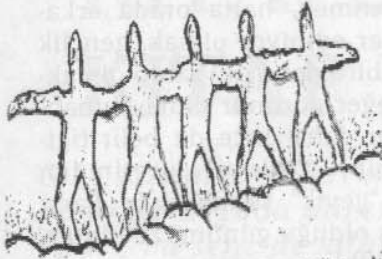

"KARDEŞLER! KÖRÜKLEYİN ÖZGÜRLÜK ATEŞİNİ. YANSIN BÜTÜN NİNOVA. ÖFKEMİZ ZULMÜN KALELERİNİ YIKSIN ARTIK, HALKIMIZIN ACILARI DİNSİN. BUGÜN YENİ BİR GÜN, BUGÜN NEWROZ!"

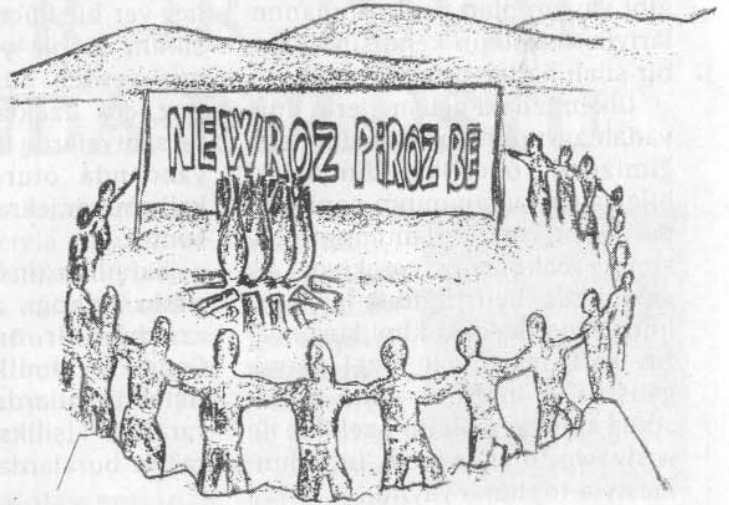
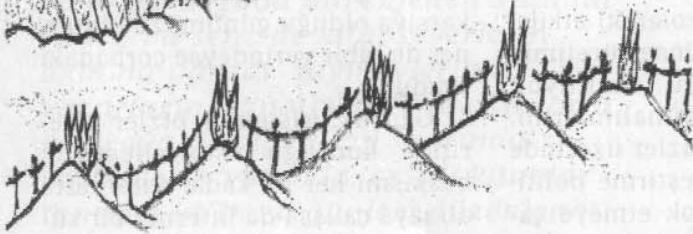

DEMİŞ VE BALYOZUNU İNDİRMİŞ DEHAK'IN KAFASINA. TÜM HALKLARI KURTARMIŞ.

GÜNLERDEN 21 MART OLDUĞUNDA HER YIL 21 MART NEWROZ (YENİ GÜN) OLMUŞ, KURTULUŞ BAYRAMI OLARAK KUTLANMAYA BAŞLAMIS.

O GÜNDEN BERİ NEWROZ HALKLARIN KURTULUŞ KAVGASINI SÜRDÜRMEİNİN, ZULME, SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELENİN HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİN BAYRAMI OLARAK KUTLANIR.

AMA BİZİM ÜLKEMİZDE HALKIN MÜCADELESİNDEN KORKANLAR, KÜRT HALKINI YOK SAYANLAR NEWROZ'LARI DA YILLARCA YASAKLADILAR. TÜM BUNLARA RAĞMEN KURTULUŞUN VE HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİN SEMBOLÜ OLAN ATEŞLER DAĞLARIMIZDA YANMAYA DEVAM ETTİ.

BU GÜNDE KÜRT'Ü, TÜRK'Ü, ARAP'I İLE HALKLARIMIZ NEWROZ GELENEĞİNE, İSYANLARIN İLKİNE SAHİP ÇIKIYOR, YAŞATIYORLAR. TIPKI BİZLERDEN SONRA DA SİZLERİN YAŞATACAĞI GİBİ...

DEDE, TARİH KİTABINDA NEWROZ'DAN, KAWA'DAN HİÇ BAHSETMİYOR Kİ!

HAKLISIN KIZIM, BAHSETMEZLER. SADECE ONUNLA KALSALAR İYİ. ŞİMDİ ANLATACAKLARIMIDA O KİTAPLAR DA BULAMAZSIN...

Çağımızın Hastalığı

İNTERNET

İNTERNET CAFELER

İki sayıdır süren internet yazı dizimizi, bu haftaki bölümde internetin insanlar ve özelde gençlik üzerindeki etkilerini anlatarak bitireceğiz. Şunu belirtmeliyiz ki bu yazımızda interneti yereceğiz. Yalnız bu, interneti yadsıdığımız ya da yadsınması gerektiğini anlatmaya çalıştığımız gelmesin. Doğru kullanıldığı takdirde çok önemli bir araç olan internet, günümüzdeki gibi yaygın olan yanlış kullanımlarıyla insanlığın kendisini vuran bir silah haline dönüşüyor.

Ülkemizdeki gelişmelerin dünyadan ayrı olduğunu düşünmediğimizden, öncelikle dünyadaki bilgisayar kullanımının sonrasında da internet kullanımının gelişimine bakmamız gerekiyor. İlk yazımızda belirttiğimiz gibi aslında Amerika'daki kimi kurumların kullanması için özel olarak geliştirilen internet, daha sonrasında ağını genişletip özellikle de www (world wide web) 'in bulunmasıyla topluma yayıldı.

Topluma yayılması, bilgiye ulaşım kolaylığıyla gerçekten çok büyük yararlar sağlamasına rağmen aynı bilgiye ulaşım kolaylığı kötüye kullanılmaya başlandı. Kualsız, yasadışı ve hiçbir kısıtlamanın olmadığı bu ortamda internet yavaş yavaş icat edildiği andaki mantıktan çıktı. Para kazanmanın yolunu orada da keşfeden ilerici(!) insanlar bir yandan "teknolojiyi geliştiriyoruz", "demokrasi en güzel burada yaşanıyor" diyerek interneti de kitleler için bir afyon haline getirdiler. Özellikle hedef olarak seçtikleri kesim her zamanki gibi gençlerdi. 13-25 yaş arası gençliğe hitap eden pek çok şey üretildi. İnternet üzerinden oynanabilen oyun-

lardan pornografik yayınlar içeren binlerce siteye, sohbet programlarından kütüphanecilik hizmetlerine kadar "Her yaş grubundan insana hizmet veriyorum" maskesi altında gençlik uyuşturulmaya başlandı.

Nasıl ki zamanında bilgisayar oyun, salonları ufacık çocukları karanlık dükkanlara hapsettiyse, şimdi de internet kafeler, evler velhasıl internetin kullanıldığı her yer bir hücreye dönüştü. Düşünün ki bir yandan oturduğunuz yerden dünyaya açılıyorsunuz, çok uzaktaki binlerce bilgiye saniyelerde ulaşıyorsunuz, bir yandanda oturduğunuz yerden kalkamıyor, ekrana tutsak oluyorsunuz.

Karşılıklı (insan olarak) etkileşimin kalktığı, zihinsel üretimin azaldığı bir ortam yaratılıyor. Gençler, kimlik bunalımlarını, sistemin yıllardır bizler üzerinde yarattığı kişiliksizleştirme politikasını buralarda yok etmeye ça-

lıştılar. Ama daha da battılar. Sanal ortamda farklı karakter yapılarına bürünen gençler diyebiliriz ki bilgisayar canavarlarına dönüştüler.

Ülkemizde ve dünyadaki kullanımı ile sınıfsal farklılıklar da gösterir olmaya başlamasıyla, özellikle burjuva ve küçük burjuva kesimlerce kullanılan internet geniş halk tabakasınca bir sınıf atlama özlemi olarak bile görünebildi. İnterneti bilmek, kullanmayı öğrenmek, hatta orada arkadaşlıklar ediniyor olmak, gençlik içinde bir konuma(!) sahip olmakla eşdeğer görünür oldu. Muhabbetlerin daha önce de belirttiğimiz gibi zihinsel üretimden uzak, "geyik" tehlikesiyle karşı karşıya olduğu günümüzde internet de tabir yerindeyse çorbadaki tuzdur.

Gençlik, sistemin bizler üzerinde kurduğu asosyalleştirici baskısını her ne kadar internette atmaya çalışsa da internet bir sü-

re sonra farkında bile olmadan daha da asosyalleştirici bir araç oldu.

Bilgisayarının başından kalkamadan, gerçek dünyada ne oluyor ne bitiyor ilgilenmeden, hatta evdeki insanların sorunlarından bile bihaber yaşamaya başlanıyor. Bu şekilde başlayan hayattan kopuş, bir süre sonra gençlik için en tehlikeli şey olan bunalımı getiriyor. Kimlik bunalımı (internette farklı, gerçekte farklı karakter yapısına sahip olma), asosyalleşme, pornografik yayınlar, sohbet programları aracılığıyla sürdürülen sabahlara kadar uzanan muhabbetler, bunalımın hazırlayıcı etkenleri oluyor. Hayattan kopuk, geceleri yaşayan, gözleri uyuklu ve nihayetinde sorunlara duyarsız bir gençlik yaratılıyor.

Yazımızın başında belirttiğimiz gibi gerçekten bu kadar kötü mü internet?

Aslında hayır. Nasıl ki herşey kendi karşısını yaratıyorsa, sistem interneti her ne kadar bu amaçla kullandırtmaya çalışsa da gençlik internette üretebileceği, birşeyler alabileceği ortamları yaratıyor. Kütüphane hizmetleri (gerçekte alınması zor kitapların bu şekilde okunması), dergi-gazete gibi araçların kolay-

lıkla okunması, müzik dinlenebilmesi vb. pek çok şeyle gençlik istediğinde interneti yararlı bir şekilde de kullanabilmektedir. Ama unutulmamalıdır ki bu kesimin oranı gerçekten az ve dahası sistem tarafından da yok kılınmaya çalışılıyor.

Ülkemizde gençlik pek çok saldırıyla karşı karşıya. Saldırıların tek ortak noktası ise gençliği uyutma, lümpenleştirme programıdır. Oysa ki bizler; örneğin öğrenci meclisleriyle, örneğin halk kültürümüzü yaşatabileceğimiz kol ve kulüplerle bu programı alt üst edebiliriz. Sorunlarımıza duyarsızlaşmadan, insan olarak karşılıklı etkileşimi terketmeden, bilgisayarı da interneti de kullanabilmeliyiz. Sistemin bu yön-deki saldırısını boşa çıkarmak, bilincimizi hep taze, dimağımızı diri tutmakla olacaktır. İnterneti ve bilgisayarı da bu çerçevede düşünmeli, onları kendimizi geliştirici bir araca dönüştürmeliyiz. Sistemin her saldırısına alternatiflerimizle cevap verebilmeliyiz.

İki sayıdır sürdürdüğümüz yazı dizimiz, bu sayımızda yukarıdaki yazı ile son buldu. Ne diyelim. Bundan sonraki sayılarımızda belki de internetteki adresimizde görüşürüz.

KİTAPSEVERLER, 18. TÜYAP KİTAP FUARI'NDA BULUŞTU

6-14 Kasım tarihleri arasında TÜYAP Sergi Sarayı'nda düzenlenen 18. Kitap Fuarı, bu sene de kitapseverlerin akınına uğradı. Yayınevlerinin, yazarların, sanatçıların ve okurların biraraya geldiği kitap fuarında söyleşilerin yanında, çeşitli kitaplar tanıtıldı ve imza günleri düzenlendi.

Elif ILGAZ
(Cınar yayınları)

Merhaba gördüğümüz kadarıyla Tüyap'a ilgi oldukça yoğun.

TÜYAP kitap fuarı ilk olarak 1982

yılında başladı ki o dönem sıkıyönetimin en yoğun olduğu yıllardı. Öyle ki kimi yerlerde kitap okumak bile yasaktı. Tüyap kitap fuarının macerası işte böylesi zor bir dönemde başladı, bugünlere geldi. Şimdiyse binlerce kişi fuara akın ediyor. Bunların çoğunu da gençler oluşturuyor.

gibi bu sene de TÜYAP oldukça kalabalık. Siz ne dersiniz?

Evet bu yılda diğer senelerde olduğu gibi fuara ilgi gerçekten çok büyük. Fuar-da kitaba olan ilgi biz yayınevlerini de oldukça mutlu ediyor. Umarım Tüyap Kitap Fuarı her sene olduğu gibi bu yılda yoğunluk içerisinde geçer ve bizler de kitaba olan bu sevgiden oldukça mutlu oluruz.

Soner YILMAZ
(Oda yayınları)

Bu tür fuarlar yayıncıyla okuru, yazarla okurun birleştiği ender zamanlar. Bu buluşmanın her açıdan yararlı olduğuna inanıyorum.

Kolay gelsin. Her sene olduğu

Tüyap'a olan bu yoğun ilgiyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Gelenler üç gruptan:
1) Bilinçli gelip kitap alanlar

2) Sadece görmek için gelenler
3) Kitap çalanlar

Bu üç grup biraraya gelince Tüyap'ın standlarının darlığından büyük bir kalabalık gözüküyor. Gerçek kitap okurları gelenlerin 3'te biri. Ekonomik şartlardan bu sayı daha da düşüyor.

TÜYAP kitap fuarını biz de gezip gördük. Beğendiğimiz kitapları aldık, fakat gezenler de bilir kitaplar çok pahalıydı. En büyük ilginin öğrenci gençlikten gelmesine karşın öğrenci harçlıkları kitap almaya yetimiyordu. İsterdik ki herkesin bütçesine uygun kitaplar olsun.

Kastaş yayınları
Erendiz Kaynak

Ülkemizde Spor Üzerine .

Merhaba,

Dergimizin bu sayısından itibaren bu sayfada, günlük yaşamımızda önemli bir yere sahip olan spor ile ilgili konularda sizlerle birlikte olacağız. Ve spor konusunu değişik açılardan ele alıp inceleyeceğiz.

Bugünkü koşullarda spor nasıl ele alınmaktadır, gerçekte nasıl ele alınmalıdır, spor konusuna nasıl yaklaşmalıyız? Spor nedir, sporcu kimdir? Sorular çoğaltılabilir. Bu köşede bu konulara yer vereceğiz.

Spor deyince bugün hemen aklımıza profesyonel spor kulüpleri, takımları ve özellikle de futbol gelir. Oysa spor, fiziksel ve zihinsel olarak çok geniş bir kapsama sahiptir. Futboldan hentbola, yüzmeden koşuya, uzakdoğu sporlarından boksa, güreşten basketbola, satranca kadar bir çok dala ayrılan bir çeşitlilik var. Spor yapmanın ve sportif faaliyetler düzenlemenin çeşitli amaçları olmakla birlikte, esas itibarıyla spor bir araçtır. Bu aracın kullanılmasındaki amaç ise, insanın beden ve ruh sağlığını geliştirmesi olmakla birlikte, insanlararası dayanışmayı, dostluğu, kardeşliği ve kolektivizmi yaygınlaştıran, geliştiren çok yönlü faaliyetler bütünüdür.

Ruh ve beden sağlığı için bir gereklilik olan spor, bugün içi boşaltılmış ve gerçek amacından saptırılmış olduğu için bu yönü pek ciddiye alınmamaktadır. Ama bugün kaç kişi gerçek anlamda spor yapabilmektedir, ya da yapanlar hangi amaçla spor yapmaktadır, sporla ilgilenmektedir. Ne yazık ki günümüzde spor çok yanlış bir biçimde yorumlanmaktadır. İnsanları uyutan, katılımcı olmak yerine izleyici durumuna getiren, belli çevrelerin haksız kazanç ve kar elde etmek amacıyla kurdukları profesyonel spor kulüpleriyle mafyalara rant elde etmelerini sağlayan faaliyetler haline gelmiştir. Bu temelde ülkemiz tablosuna şöyle bir baktığımızda; profesyonel spor kulüpleri teşvik edilip, geliştirilir. Ama dikkat edelim bunlar hep profesyoneldir! Kulüpler, federasyonlar arasında trilyonlarca liralara döner. Biz ise sadece seyrederiz. Bunları izlerken öbür taraftan gelsin zamlar! Sonra "milli takımlar" oluşturulur ve devlet tarafından biz-

zat desteklenir. Bugün neredeyse uçan kuşun isminin başına bile milli kavramı getirmekte bir sakınca görülmeyecek şekilde oluşturulan takımların isimlerinin başlarına bir "milli" kavramı getirilir. Adı olur "milli takım". Avrupa'da bir takıma eskaza galip gelinir adı "Avrupa Seferi", "Viyana Seferi" olur. Spor milli bir sorunmuş gibi ele alınarak halklar arası düşmanlık yaratılmaya çalışılır. Oysa sporun milliciliği olamaz! Ve yine burada halk, gençlik "millileştirilirken" ülke sorunlarından uzaklaştırılır. Fuhuş, arabesk ikilisi futbolla tamamlanarak gençlik tam bir uyutma, yozlaştırma üçgeninde yok edilmek istenmektedir. Öğrenci, eğitim sorununu düşünerek çözüm üretmek yerine bilmem hangi futbol karşılaşmasının sonuçlarını tartışır. İşçi, memur sendikal haklarını düşünmek yerine akşam evinde, bilmem hangi takımların futbol karşılaşmalarını seyredir. Ve bu böyle sürüp gider. Spor seçkin bir tabakanın uğraşı haline getirilerek, kar amaçlı şirketlere dönüştürülmüştür. Yine ülkemizde spora ve sporcuya nasıl yaklaşıldığı üzerine bir kaç somut örnek verelim.

Bir zamanlar Türkiye'ye gelen ve Bulgaristan'ın yetiştirmiş olduğu bir sporcu olan Naim Süleymanof (Süleymanoğlu), devlet tarafından gündeme oturtulup, "Türk'ün gücü kudreti" üzerine demagojiler yapıp Naim'e kaldırdığı kilo başına altınlar verildi. Hatta dönemin başbakanı ve daha sonra cumhurbaşkanı olan zat tarafından manevi evlat olarak kabul edildi. Bir süre gündemde tutuldu sonra unutuldu. Çünkü Naim o dönem "güçlü devletin" imajıydı. Oysa Naim'i, biz değil Bulgaristan yetiştirmişti. Peki Naim şimdi nerede ve niye gündemde değil? Derdimiz Naim'in nerede olduğu değil, devletin sporcuya bakış açısıdır. Bir başka örnek: Ebru Kavaklıoğlu. Rus asıllı ve Rusya'nın yetiştirdiği bir sporcu. Bir Türk'le evlenerek, Türk vatandaşı olur ve uzun mesafe koşuda dünya sıralamasında ilk beşe girer. Aynı şeyler Ebru üzerinde de döndü. Sonra unutuldu gitti. En son örneğine, Everest Tepesi'ne çıkan ilk Türk sporcu olarak bilinen Nasuh Mahruki şahsında 17 Ağustos depremi sürecinde tanık olduk. Devlet Nasuh Mahruki'ye tepki gösterdi, ekibi-

le birlikte depremzedelerin yardımına koştu diye. Öyle ya "güçlü devlet" varken Nasuh Mahruki'ye mi kalmıştı kurtarma çalışmaları? Yine Haluk Ulusoy'un ihalelerle maçları Teleon kanalına satması, milli maçların başka bir TV kanalına satılması vb. örnekler çoğaltılabilir. Yine maçlarda sık sık tanık olduğumuz gibi taraftarların birbirleriyle kavga etmeleri... Günlük gazetelerin sayfalarının hemen hemen yarısına yakın bir kısmını "spor haberlerine" ayırmaları ve günlük, haftalık Fotomaç, Fanatik gibi gazete olmayan "gazetelerin" yaygınlaştırılması bu çerçevede değerlendirilebilir. Yani bizleri uyutma aracı olarak sporun kullanılması çerçevesinde...

İşte ülkemizde spora ve sporcuya yaklaşım mantığı budur. "Parası olan okur" mantığı (daha doğrusu mantıksızlığı) spora da yansımış ve "parası olan spor yapar ve sporcudur, spora ilgilenebilir" düşüncesi hakim kılınmıştır. Peki şimdi bu anlattıklarımızla gerçek sporun bir ilgisi var mı acaba? Buna spor denir mi? Elbette hayır!

Halkın, gençliğin yer almadığı, katılmadığı sadece izleyici olduğu her faaliyet, gerçek amacından çıkarılmış, sapıtılmış demektir. Bütün bunlardan spora karşı olduğumuz gibi bir sonuç çıkarılmamalıdır. Tam tersine spor başta da belirttiğimiz gibi beden ve ruh sağlığını geliştiren, tüm halkı kapsayan, çok yönlü ve geniş faaliyetler bütünüdür, değilse olmak zorundadır. Halklar arası dayanışmayı ve kolektivizmi geliştiren bir muhtevaya sahip olmalıdır.

Bizler izleyici değil bizzat katılımcı olduğumuz koşullarda spor gerçek misyonuna kavuşur. Bunun için de birincisi, spor halka indirgenmeli, profesyonel spor faaliyetleri kaldırılmalı, amatör spor desteklenmelidir. Geniş ve yaygın spor üniteleri kurulmalı ve halka açık olmalıdır. Spor yapmanın ve sporla ilgilenmenin bilinci geliştirilmelidir. Spor yapmak ve sporla ilgilenmek her bireyin, halkın hakkıdır anlayışıyla hareket edilmelidir. Ve kitle sporu yaygınlaştırılmalıdır. Su içmek, havayı teneffüs etmek gibi doğal bir gereksinim olan spor, bizim sağlıklı yaşamamız için aynı zamanda doğal bir zorunluluktur. Unutmayalım ki "işleyen demir pas tutmaz".

ÇAMURU SEVDİĞİMİZDEN DEĞİL...

Kiş geç kalmıştı o sene. Kasım ayı, ayazlarla ve sağanak yağmurlarla ge-
çistiriyordu günleri. Kimbilir bel-
ki Aralık'ta da yağmayacaktı kar.
Kimbilir belki Ocak ayına devre-
dilecekti soğuması gereken hava-
lar.

O gün yine boz bulanık bir ha-
va vardı. Gökte bulutlar gri, in-
sanların gözleri soğuk esen rüz-
gardan sulanmış, iriydi. Yerle gök
arasında ton farkı vardı yalnızca.

O gün sanki güneş geç doğ-
muş, gündüz birkaç saat gecik-
meyle gelmişti. Gerçi bir kaç haf-
tadır böyleydi havalar ama ol-
sundu. Alışmamıştılar, oysa da-
ha bulanık ortamlara ne de kolay
alışıyordu insanlar.

O da böyle bir günde çıkmıştı
sabahın yollarına. Kah bata çıka
kah kaldırım taşlarına basa basa
geçti çamurlu yolları. Yine saat-
lerce sürecektir yürüyüşlerle başlı-
yorlardı bu boğuşmalar. Ayağı ça-
mur batağına her saplandığında,
su birikintilerine her daldığında
çorabının içine değil de beynine
sızıyordu sanki zorluklar.

-Ah ulan ne var doğru düzgün
bir kış gelse.... Şöyle bembeyaz
karlara batsak. Siyah saçlarımız
beyaz; beyaz yüzümüz soğuktan
kırmızı olsa. Ne gezer? Oldumuy-
du ya sahiden kış olmalı ya da
adam akıllı yaz gelmeli. İlla da
çekeceğiz şu çileyi. İnsanın içine
bir sıkıntı çöküyor. Alıp başını
gitmek istiyor.

Sonra bir sarı sıcak yazlara,
bir kar kokan kışlara gitti aklı.
Keşke sonbahar olmasaydı. Ağaç-
lar solmadan yapraklarını dökse,
güneş beti benzi atmadan kay-
bolsaydı. Ah olsaydı...

-Olsa mıydı
gerçekten?

Bir gecede aya-
za kesen hava,
zatürre etmez
miydi adamı?
Ya da kızıla bo-
yanmadan ay-
dınlanıversey-
di ortalık,
nic' olurdu
gözlerimizin
halî?

Arkadaşının

bu sorusu karşısında bir an deh-
şete kapıldı. Dehşeti zatürre ol-
maktan korktuğundan değildi.
Düşüncesindeki kolaycılığı, arzu-
larındaki soyutluğu farketmişti.

-Hayatımız da, dedi üniversi-
teli genç arkadaşı, böyle değil
mi? Düşünsene bir, gençliği yaşı-
madan yetişkin olduğunu. Böyle
bir yetişkinlik, yetişkinlik midir?
Üstelik mümkün de değil bahset-
tiğin. Sonbahar gibi, gençlik gi-
bi, "değişim" diyebileceğimiz sü-
reçler yaşanmak zorundadır.
Yoksa nasıl kavrayacaksın peşin-
den gelecek yeni sürecin anlami-
nî?

Öyle değil miydi gerçekten.
Yani sen yandıkça, ben yandık-
ça...

-Doğru, dedi bulanık havayı
sevmeyen arkadaşımız. Mesela
bizim okullarımızda ki faaliyetle-
rimiz de böyle ya da ülke çapın-
daki pratiğimiz de böyle. O kadar
değişik süreçler yaşıyoruz ki sa-
nırım bunlardan sadece birisinin
kurdu olursak bir sonrakinin ke-
disi bile olamayız.

Ve doğumlar neden hep sancı-
lı olurdu?

Bir anda Cemil geldi aklına.
Cemil, hareketli süreçlerin vaz-
geçilmez adamıydı. Ama "hare-
ketsiz" süreçlerin de vazgeçen
adamı. Ve vazgeçmişti Cemil.
Hem sadece "hareketli" olmaktan
değil aynı zamanda adam olmak-
tan da. Çünkü hareketlilik yoktu
ortada. Cemil'in eli, sopayı kavra-
dığı gibi içten kavramazdı yeni
tanıştığı bir insanın elini. Cemil,
asıl bilginin kitabın kapağında
değil, içinde olduğunu anlayama-
mıştı. Oysa onlarca kilometre alt-
ta olan depremler gibi nasıl da iç-

ten içe ama sarsıla sarsıla sürü-
yordu insanların kafalarındaki
depremler.

Tarihin, yaratmaktan onur
duyduğu o büyük ustanın dediği
gibi; "Çok bedeller ödüyorduk
ama insanların beyinlerinde dep-
remler yaratıyorduk." Ve sadece
gördüğünü kavrayanlar, yani yo-
rumlayamayanlar, hatta yaşadık-
larına ad koyamayanlar anlaya-
mazdı bunu. Ezbere yaşayanlar,
bir öncekiyle bir sonrakinin bağ-
lantısını kuramayanlar için öde-
nen bedeller, yenilen ayazlar, ka-
famızın içine bağdaş kuran gü-
neş ya da toprağa düşen yaprak-
lar hiç bir şey ifade edemezdi.
Nasıl ifade etsindi? Böyleleri için
sezgilerin isabetliliği, sayısal lo-
to oynayan birisinin "tahminleri"
gibi şansa kalmış ve milyonda
bir'lik tesadüflere esir olmuş de-
mek değildir de nedir?

Yapraksız kalan bir ağacı,
"odun" gibi görenler için bahar,
akla en son gelecek bir ihtimal ve
geldiğinde ise gerçekleşmesi
akıllarının alamayacağı denli
"mucizevi" bir olay olacaktır.
Böyleleri katlanılan zorlukların
yüceliğini ve sabrın özü olan ka-
rarlılığın bağrında taşıdığı erde-
mi göremeyeceklerdir. Oysa mevsim-
leri tanıyanlar ve bahara vur-
gun olanlar işte bu yüzden insa-
nın alnına sancılar sokan rüzgar-
lar kadar gerçekçidirler. Hayalle-
ri, özlemleri toz pembe değil kar
beyaz, güneş sarı, dağ yeşildir.

-Çamuru sevdiğimizden değil
yani, dedi arkadaşı, çamuru sev-
diğimizden değil.

...
Kimbilir nerede o şimdi? Belki
de kendi gibi bahar vurgunlarıyla
bir yürüyüş eylemiştir, patikala-
rın arasından...

(Ankara Üniversitesi'nden Ül-
kemizde Gençlik okuru)

Ateşi üfle Ferhat
Körüğü iyi kullan
Bu can bunca hasrete dayanır
Soludukça sevdan

Arkadaş Zeki Özger

Sanatın Gelişimi ve Günümüzde Sanat -2-

İlk çağlarda, ilk insanın amacı sanatsallık veya sanatçılık değildi. Bu dönemde mağara duvarlarına nakşedilen resimler, çizimler dönemin toplum bilincini de yansıtıyordu. İlkel toplumda sanatın işlevi güç sağlamaktır. Dinsel inanışlarla örülmüş insan bilincinin ön planda olduğu bu dönemde duvarlara çizilen resimler insanın kendine olan özgüvenini sağlıyordu. Çünkü mağara resimlerine, söz konusu olan canlıların bu yolla ruhunun ele geçirildiğine inanıyorlardı. Yani ilkel toplumlarda sanat, gelişen süreçle birlikte dinsel inanışlarla içiçe geçti. Bu dönemde felsefe, din, bilim (bunlar aslında bir bütünsellik arz eder) henüz birbirinden ayırıştırılmamış olduğu için, bir ozan aynı zamanda din adamı ve de hekim olabiliyordu. Sanat bu dönemde değişik düşüncelerin ve inanışların etkisinden kurtulamamış olduğu için, belirleyici öge daha çok dinsel inanışlardı. Sanat toplumsal bir üretimdir. Üretimin gelişip, yaygınlaşmasıyla birlikte yeni yeni meslekler ortaya çıktı. Ve her meslek kendi içinde karmaşılaşmaya başlayınca da iş bölümleri ortaya çıktı. Bunun sonucunda da her iş bölümü başlı başına bir uzmanlaşmayı zorunlu kıldı. Bu uzmanlaşma sanatsal alana da yansıdı. Artık sanatla birlikte herhangi bir iş ele alınamıyordu. Çünkü bu durum karmaşılaşabilirdi. Bu dönemde sanat kendi içinde çeşitlendikçe (müzik, tiyatro, dans figürleri vb.) bağımsız olarak gelişti.

lişmeye başladı. Fakat toplumun genel yaşayışından ayrı değildi, olamazdı da. Bu çeşitlilik uzun süreye gelerek böyle devam etti. Rönesans'la birlikte sanat da yeni bir boyut kazandı. Sanatta bilgi ön plana çıkmaya başladı. Toplumsal yapının değişmesiyle birlikte, sanatsal faaliyetlerde de yön değişti. Ve sanatçılar gerçek sanatçılık misyonundan uzaklaşmaya başladılar. Otoritenin yani egemenlerin sanat anlayışı ortaya çıktı. Halkçı sanat anlayışı geri plana itildi. Ekonomik koşulların baskısı altında sanat yarı düş, yarı ticaret olmaya başladı. Daha sonraki süreçte de sinema, radyo, video, fotoğraf vb. gibi kültürel üretim biçimleri ortaya çıktı. Buradan da görüldüğü gibi sanat, çok değişik evrelerden geçerek günümüze kadar gelmiştir. Demek ki sanat toplumların yaşamından, ekonomik yapılarından hiçbir zaman bağımsız olarak gelişmemiştir. Yaratıcılığın kaynağı, gürül gürül akan yaşam, durmadan dönen tarihin tekerleğidir. Ancak gerçekçi bir sanat ürünü kalıcı olabilir. Soyut, yaşamdan kopuk bir sanat uzun süre kalıcı olamaz. Gerçekçi bir sanat ancak somut olmalıdır. Gerçekçi sanatın kaynağı, içinden çıktığı halk ve halkın gerçekleridir. Doğru olan sanat; topluma ayna olan, ışık olan ve coşku verendir. Sanatçı da insanın manevi yönünün önderi, "insan ruhunun mimarı" ve içinde yaşadığı halkın sesi, so-

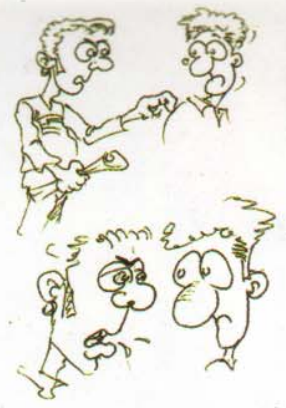
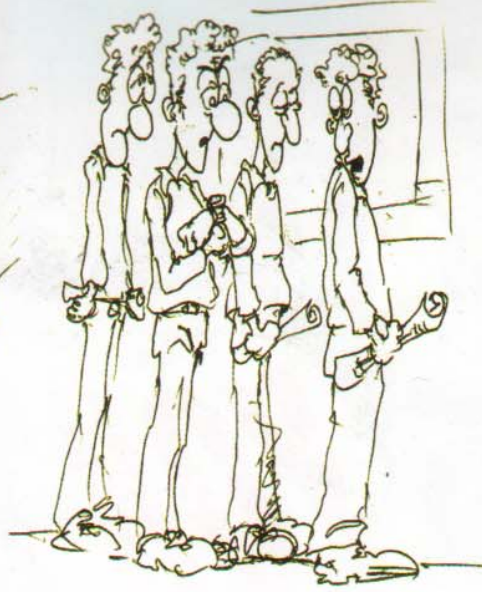
luğu olmak durumundadır. Sanat; gelişmedir, toplumsal gelişime ve dönüşüme katkıdır. Sanat, yaşamı gözlemlemek, onu kavramak ve içinde yer almaktır. Sanat eğitir, öğretir, dönüştürür. Ve sanat, ürününü ve kendini satmamaktır. Sanatçı, halkın içinden gelen ve sanatını bir mal olarak görmeyendir. Sanat, bireysel bir yaratımdır ancak toplumdan soyutlanamayacağı için sanatçının ayrı bir dünyası yoktur. Tıpkı Pir Sultanlar'da olduğu gibi. Bir sanat eserinin değeri, taşıdığı temayla açıklanır. İçerik, duygu ve düşüncenin birliği ile ifade edilebilir. Suskunluğun, ürkekliğin yaygınlaştırılması için olağanüstü çabaların harcandığı ve özgür düşüncenin her türlü ifade edilmesinden korkulduğu ülkelerde, sanatçının bu suskunluk kervanına katılması kesinlikle düşünülemez. Şimdi sormak gerekiyor; atölyesine kapanıp, kendi fizik ötesi dünyasını tualine aktaran bir ressam, sanat ve kültür adına insanlığa ne verebilir?

"Anlaşılmak için sanat yapmıyorum" ya da "Halk için sanat yapmıyorum" diyerek soyutluğa saplanan ve adeta halkla alay eden sanatçı kimin sesidir? Bu anlayış sahiplerinin gerçekte sanatla ve sanatçılıkla uzaktan yakından zerre kadar ilgisi yoktur. Bunlar kendi dar ve bunalımlı dünyalarını tatmin etme gayretinden başka bir şey yapamazlar!

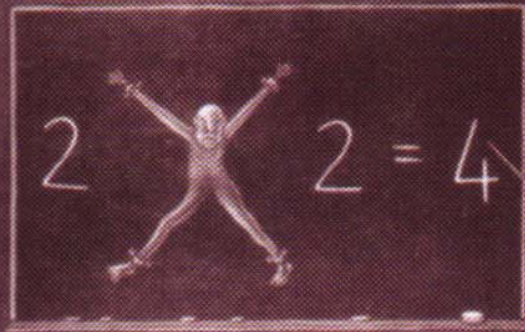
NECATİ OKULA BAŞLADI. ALIŞIK OLDUĞUMUZ KUYRUKLARDAN BİRİNDE BEKLİYOR. İSTANBUL'DA HER ŞEYİN BİR KUYRUĞU VAR BİZ ALIŞIKTIK AMA NECATİ ŞAŞKIN. CANI SIKILIYOR, ÜSTELİK KİMSEYİ DE TANIMİYOR. ARKASINDAKİ NECATİYE NİYE SİRADA BEKLEDİĞİNİ SORDU. NE O DİRDİNİ ANLATABİLDİ, NE DE KARŞISINDAKİNİ ANLAYABİLDİ DERKEN BİR TARTIŞMADIR BAŞLADI...

ALLAH ALLAH! TRANSKRİP NE DEMEK ÇÖM NE DEMEK? YOKSA POLİSİN BAHSETTİĞİ ÖRGÜTLERDEN Mİ BUNLAR? ŞİMDİ BU BENİM EV SORUNUMLA DA İLGİLENİRİ! EN İYİSİ BUNA KİTAP OKUMAYI SEVDİĞİMDEN BAHSETMİYİM. NE OLUR NE OLMAZ, KİTAP BİLE TAVSİYE EDER. YOK YOK BU ONLARDAN DEĞİL HERHALDE? HEM NE DİYORDU POLİSİN OKULA ASTIĞI O KAĞITTA: "DÜZENLİ TRAŞ OLURLAR, TEMİZ VE DÜZGÜN GİYİNİRLER. ANLAŞILIR KONUŞURLAR". HERHALDE BU ÜNİVERSİTE MESELESİNİ ANLAMAK SINAVLARI KAZANMAKTAN DAHA ZOR.

**ÖĞRENCİ
MECLİSLERİ
DİYOR Kİ:**

"Vatansever
olmak, tam
bağımsız bir ülke
istemektir."

GENÇLİK, TALEPLERİNDEN VAZGEÇMEYECEK

